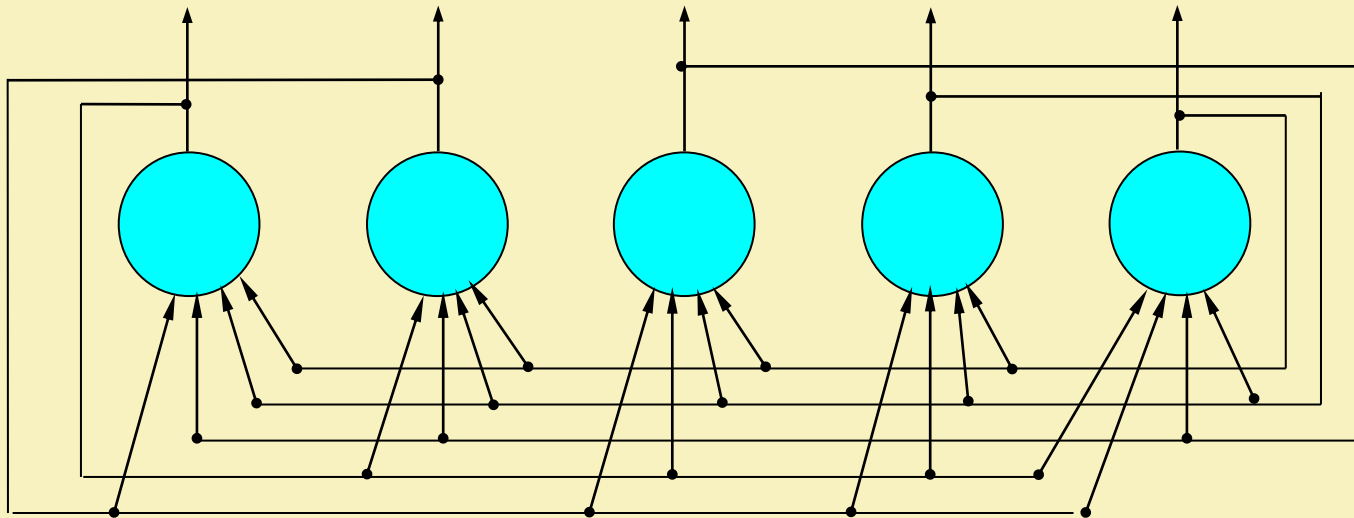

SIECI REKURENCYJNE

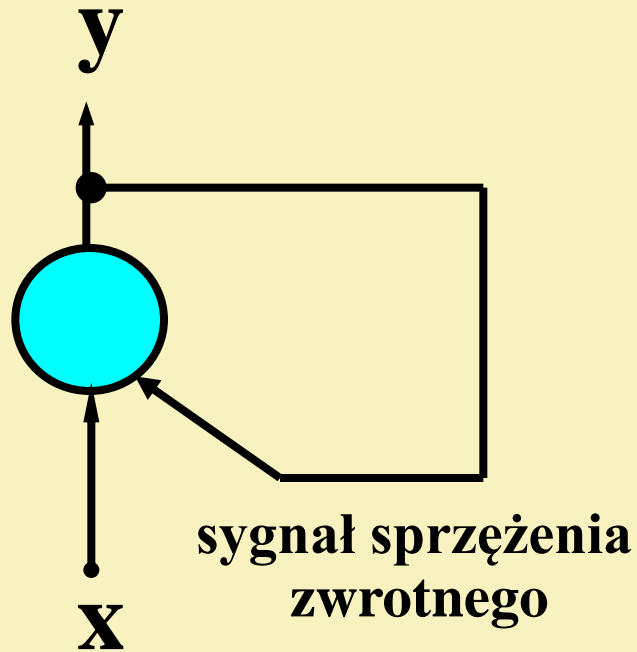
SIECI HOPFIELDA

Joanna Grabska- Chrzęstowska

Wykłady w dużej mierze przygotowane w oparciu o materiały i pomysły
PROF. RYSZARDA TADEUSIEWICZA

SPRZEŻENIE ZWROTNE W NEURONIE LINIOWYM

sygnał wyjściowy

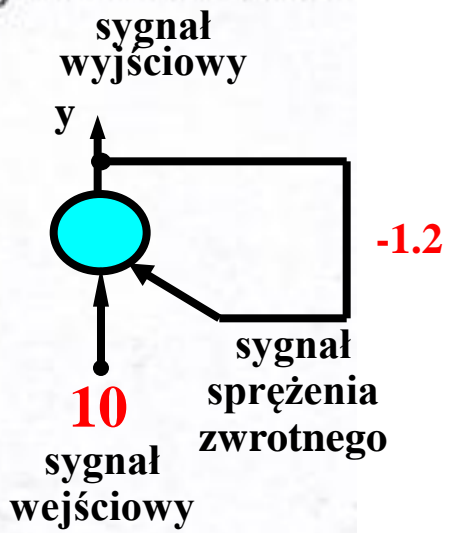
sygnał wejściowy

Opisana sieć istotnie wykazuje złożone formy dynamiki: po jednorazowym (impulsowym) podaniu sygnału na wejściu sieci - na jej wyjściu zapoczątkowany zostaje długotrwały proces, podczas którego sygnał wyjściowy zmienia się wielokrotnie, zanim osiągnie stan równowagi - jeśli go osiągnie

Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: -1.2
 Podaj sygnał wejściowy: 10

Start symulacji:

i =	1	y =	10.000	dalej?
i =	2	y =	-12.000	dalej?
i =	3	y =	14.400	dalej?
i =	4	y =	-17.280	dalej?
i =	5	y =	20.736	dalej?
i =	6	y =	-24.883	dalej?
i =	7	y =	29.860	dalej?
i =	8	y =	-35.832	dalej?
i =	9	y =	42.998	dalej?
i =	10	y =	-51.598	dalej?
i =	11	y =	61.917	dalej?
i =	12	y =	-74.301	dalej?
i =	13	y =	89.161	dalej?
i =	14	y =	-106.993	dalej?
i =	15	y =	128.392	dalej?
i =	16	y =	-154.070	dalej?
i =	17	y =	184.884	dalej?
i =	18	y =	-221.861	dalej?

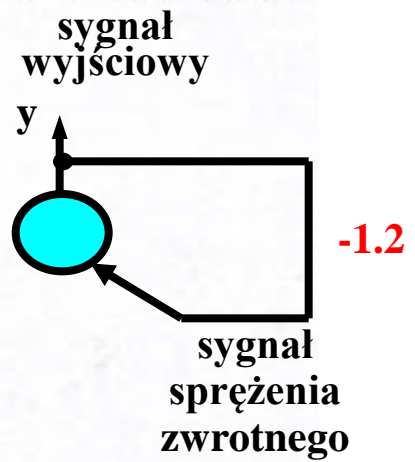

Opisana sieć istotnie wykazuje złożone formy dynamiki: po jednorazowym (impulsowym) podaniu sygnału na wejściu sieci - na jej wyjściu zapoczątkowany zostaje długotrwały proces, podczas którego sygnał wyjściowy zmienia się wielokrotnie, zanim osiągnie stan równowagi - jeśli go osiągnie

Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: -1.2
 Podaj sygnał wejściowy: 10

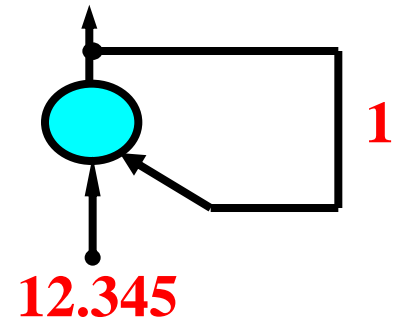
Start symulacji:

i =	1	y =	10.000	dalej?
i =	2	y =	-12.000	dalej?
i =	3	y =	14.400	dalej?
i =	4	y =	-17.280	dalej?
i =	5	y =	20.736	dalej?
i =	6	y =	-24.883	dalej?
i =	7	y =	29.860	dalej?
i =	8	y =	-35.832	dalej?
i =	9	y =	42.998	dalej?
i =	10	y =	-51.598	dalej?
i =	11	y =	61.917	dalej?
i =	12	y =	-74.301	dalej?
i =	13	y =	89.161	dalej?
i =	14	y =	-106.993	dalej?
i =	15	y =	128.392	dalej?
i =	16	y =	-154.070	dalej?
i =	17	y =	184.884	dalej?
i =	18	y =	-221.861	dalej?

Równowaga w sieci może być osiągnięta (bez działającego sygnału wejściowego) jedynie w taki sposób, że sygnał wyjściowy po przemnożeniu przez wagę sprzężenia zwrotnego daje taki sam sygnał. Taki sygnał nazywamy **ATRAKTOREM. Położenie atraktora jest związane z parametrami sieci. Dla współczynnika wagowego sprzężenia zwrotnego o wadze 1 każdy punkt jest atraktorem, natomiast dla dowolnej sieci stan równowagi uzyskujemy tylko wtedy, gdy sygnał wyjściowy ma wartość 0.**

12.345

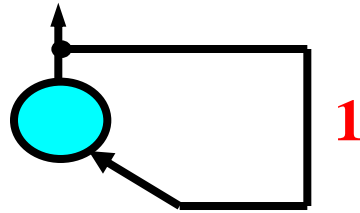

Podaj waga sprzezenia zwrotnego: 1
Podaj sygnal wejsciuwy: 12.345

Start symulacji:

i =	1	y =	12.345	dalej?
i =	2	y =	12.345	dalej?
i =	3	y =	12.345	dalej?
i =	4	y =	12.345	dalej?
i =	5	y =	12.345	dalej?
i =	6	y =	12.345	dalej?
i =	7	y =	12.345	dalej?
i =	8	y =	12.345	dalej?
i =	9	y =	12.345	dalej?
i =	10	y =	12.345	dalej?
i =	11	y =	12.345	dalej?
i =	12	y =	12.345	dalej?
i =	13	y =	12.345	dalej?
i =	14	y =	12.345	dalej?
i =	15	y =	12.345	dalej?
i =	16	y =	12.345	dalej?
i =	17	y =	12.345	dalej?

12.345

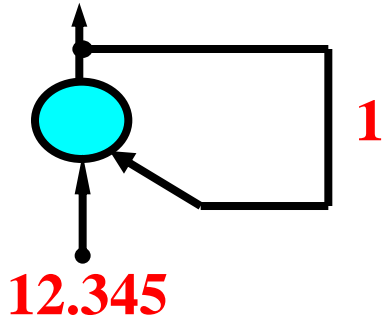

Podaj wagę sprzeżenia zwrotnego: 1
Podaj sygnał wejsciowy: 12.345

Start symulacji:

i =	1	y =	12.345	dalej?
i =	2	y =	12.345	dalej?
i =	3	y =	12.345	dalej?
i =	4	y =	12.345	dalej?
i =	5	y =	12.345	dalej?
i =	6	y =	12.345	dalej?
i =	7	y =	12.345	dalej?
i =	8	y =	12.345	dalej?
i =	9	y =	12.345	dalej?
i =	10	y =	12.345	dalej?
i =	11	y =	12.345	dalej?
i =	12	y =	12.345	dalej?
i =	13	y =	12.345	dalej?
i =	14	y =	12.345	dalej?
i =	15	y =	12.345	dalej?
i =	16	y =	12.345	dalej?
i =	17	y =	12.345	dalej?

12.345

Podaj waga sprzezenia zwrotnego: 1
 Podaj sygnal wejsciowy: 12.345

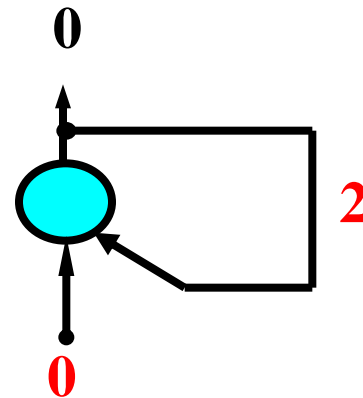
Start symulacji:

i =	1	y =	12.345	dalej?
i =	2	y =	12.345	dalej?
i =	3	y =	12.345	dalej?
i =	4	y =	12.345	dalej?
i =	5	y =	12.345	dalej?
i =	6	y =	12.345	dalej?
i =	7	y =	12.345	dalej?
i =	8	y =	12.345	dalej?
i =	9	y =	12.345	dalej?
i =	10	y =	12.345	dalej?
i =	11	y =	12.345	dalej?
i =	12	y =	12.345	dalej?
i =	13	y =	12.345	dalej?
i =	14	y =	12.345	dalej?
i =	15	y =	12.345	dalej?
i =	16	y =	12.345	dalej?
i =	17	y =	12.345	dalej?

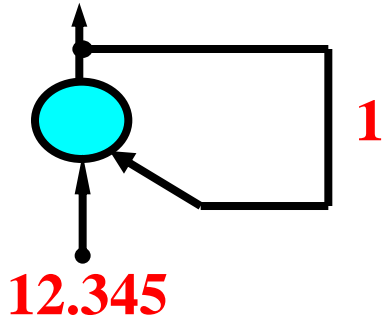
Podaj waga sprzezenia zwrotnego: 2
 Podaj sygnal wejsciowy: 0

Start symulacji:

i =	1	y =	0.000	dalej?
i =	2	y =	0.000	dalej?
i =	3	y =	0.000	dalej?
i =	4	y =	0.000	dalej?
i =	5	y =	0.000	dalej?
i =	6	y =	0.000	dalej?
i =	7	y =	0.000	dalej?
i =	8	y =	0.000	dalej?
i =	9	y =	0.000	dalej?
i =	10	y =	0.000	dalej?
i =	11	y =	0.000	dalej?
i =	12	y =	0.000	dalej?
i =	13	y =	0.000	dalej?
i =	14	y =	0.000	dalej?
i =	15	y =	0.000	dalej?
i =	16	y =	0.000	dalej?
i =	17	y =	0.000	dalej?

12.345

Podaj waga sprzezenia zwrotnego: 1
 Podaj sygnal wejsciowy: 12.345

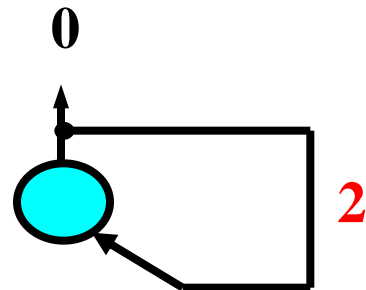
Start symulacji:

i =	1	y =	12.345	dalej?
i =	2	y =	12.345	dalej?
i =	3	y =	12.345	dalej?
i =	4	y =	12.345	dalej?
i =	5	y =	12.345	dalej?
i =	6	y =	12.345	dalej?
i =	7	y =	12.345	dalej?
i =	8	y =	12.345	dalej?
i =	9	y =	12.345	dalej?
i =	10	y =	12.345	dalej?
i =	11	y =	12.345	dalej?
i =	12	y =	12.345	dalej?
i =	13	y =	12.345	dalej?
i =	14	y =	12.345	dalej?
i =	15	y =	12.345	dalej?
i =	16	y =	12.345	dalej?
i =	17	y =	12.345	dalej?

Podaj waga sprzezenia zwrotnego: 2
 Podaj sygnal wejsciowy: 0

Start symulacji:

i =	1	y =	0.000	dalej?
i =	2	y =	0.000	dalej?
i =	3	y =	0.000	dalej?
i =	4	y =	0.000	dalej?
i =	5	y =	0.000	dalej?
i =	6	y =	0.000	dalej?
i =	7	y =	0.000	dalej?
i =	8	y =	0.000	dalej?
i =	9	y =	0.000	dalej?
i =	10	y =	0.000	dalej?
i =	11	y =	0.000	dalej?
i =	12	y =	0.000	dalej?
i =	13	y =	0.000	dalej?
i =	14	y =	0.000	dalej?
i =	15	y =	0.000	dalej?
i =	16	y =	0.000	dalej?
i =	17	y =	0.000	dalej?

⇒ Jeśli wartość współczynnika wagi synaptycznej w obwodzie sprzężenia zwrotnego jest dodatnia (tak zwane dodatnie sprzężenie zwrotne) - przebiegi w systemie mają charakter aperiodyczny, to znaczy nie wykazują oscylacji - rys. 11.5. Warto zauważyć, że w systemie takim mogą występować procesy przebiegające wyłącznie w obrębie dodatnich wartości sygnałów (na lewym rysunku) albo wyłącznie w obszarze wartości ujemnych (na prawej części rysunku), przy czym typowo wartości dodatnie stają się w miarę upływu czasu coraz bardziej dodatnie, a ujemne - coraz bardziej ujemne - natomiast nie występują procesy, w których sygnały zmieniały by znak.

Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: 1.4
Podaj sygnał wejściowy: 10

Start symulacji:

i = 1	y =	10.000	dalej?
i = 2	y =	14.000	dalej?
i = 3	y =	19.600	dalej?
i = 4	y =	27.440	dalej?
i = 5	y =	38.416	dalej?
i = 6	y =	53.782	dalej?
i = 7	y =	75.295	dalej?
i = 8	y =	105.413	dalej?
i = 9	y =	147.579	dalej?
i = 10	y =	206.610	dalej?
i = 11	y =	289.255	dalej?
i = 12	y =	404.956	dalej?
i = 13	y =	566.939	dalej?
i = 14	y =	793.715	dalej?
i = 15	y =	1111.200	dalej?
i = 16	y =	1555.681	dalej?
i = 17	y =	2177.953	dalej?

Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: 1.6
Podaj sygnał wejściowy: -10

Start symulacji:

i = 1	y =	-10.000	dalej?
i = 2	y =	-16.000	dalej?
i = 3	y =	-25.600	dalej?
i = 4	y =	-40.960	dalej?
i = 5	y =	-65.536	dalej?
i = 6	y =	-104.858	dalej?
i = 7	y =	-167.772	dalej?
i = 8	y =	-268.435	dalej?
i = 9	y =	-429.497	dalej?
i = 10	y =	-687.195	dalej?
i = 11	y =	-1099.512	dalej?
i = 12	y =	-1759.219	dalej?
i = 13	y =	-2814.750	dalej?
i = 14	y =	-4583.681	dalej?
i = 15	y =	-7285.762	dalej?
i = 16	y =	-11529.219	dalej?
i = 17	y =	-18446.750	dalej?

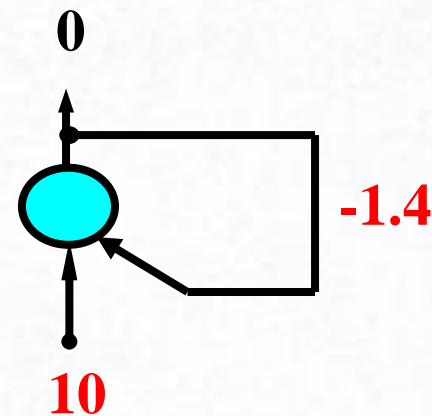
Jeśli wartość współczynnika wagi synaptycznej w obwodzie sprzężenia zwrotnego jest ujemna (tak zwane ujemne sprzężenie zwrotne) - przebiegi w systemie mają charakter periodyczny, to znaczy wykazują oscylacje - rys. 11.6.

```

Podaj waga sprzezenia zwrotnego: -1.4
Podaj sygnal wejsciowy: 10

Start symulacji:

i = 1      y = 10.000      dalej?
i = 2      y = -14.000     dalej?
i = 3      y = 19.600     dalej?
i = 4      y = -27.440    dalej?
i = 5      y = 38.416     dalej?
i = 6      y = -53.782    dalej?
i = 7      y = 75.295     dalej?
i = 8      y = -105.413   dalej?
i = 9      y = 147.579    dalej?
i = 10     y = -206.610   dalej?
i = 11     y = 289.255    dalej?
i = 12     y = -404.956   dalej?
i = 13     y = 566.939    dalej?
i = 14     y = -793.715   dalej?
i = 15     y = 1111.200   dalej?
i = 16     y = -1555.681  dalej?
i = 17     y = 2177.953   dalej?
  
```


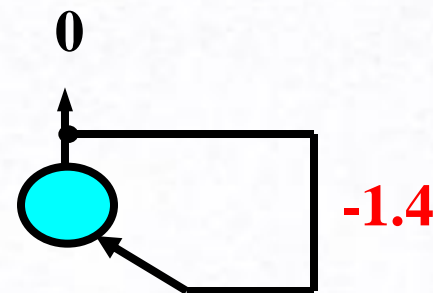
Typowy przebieg w systemie ze sprzężeniem zwrotnym ujemnym

Jeśli wartość współczynnika wagi synaptycznej w obwodzie sprzężenia zwrotnego jest ujemna (tak zwane ujemne sprzężenie zwrotne) - przebiegi w systemie mają charakter periodyczny, to znaczy wykazują oscylacje - rys. 11.6.

```
Podaj waga sprzezenia zwrotnego: -1.4
Podaj sygnal wejsciowy: 10

Start symulacji:
```

i =	1	y =	10.000	dalej?
i =	2	y =	-14.000	dalej?
i =	3	y =	19.600	dalej?
i =	4	y =	-27.440	dalej?
i =	5	y =	38.416	dalej?
i =	6	y =	-53.782	dalej?
i =	7	y =	75.295	dalej?
i =	8	y =	-105.413	dalej?
i =	9	y =	147.579	dalej?
i =	10	y =	-206.610	dalej?
i =	11	y =	289.255	dalej?
i =	12	y =	-404.956	dalej?
i =	13	y =	566.939	dalej?
i =	14	y =	-793.715	dalej?
i =	15	y =	1111.200	dalej?
i =	16	y =	-1555.681	dalej?
i =	17	y =	2177.953	dalej?

Typowy przebieg w systemie ze sprzężeniem zwrotnym ujemnym

⇒ Jeśli bezwzględna wartość współczynnika wagi w sprzężeniu zwrotnym jest większa od pewnej ustalonej wartości, określanej jako **graniczność stabilności**, wówczas zarówno w systemie ze sprzężeniem zwrotnym ujemnym, jak i w systemie ze sprzężeniem zwrotnym dodatnim występują sygnały, których bezwzględne wartości bezustannie wzrastają (rys. 11.5 i 11.6). Zjawisko takie znane jest jako niestabilne zachowanie sieci. Jeśli jednak bezwzględna wartość współczynnika wagi w sprzężeniu zwrotnym jest mniejsza od tej ustalonej wartości - wówczas zarówno układ ze sprzężeniem zwrotnym dodatnim, jak i układ ze sprzężeniem zwrotnym ujemnym dąży do stanu równowagi (rys. 11.7).

Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: 0.5
Podaj sygnał wejściowy: 10

Start symulacji:

i = 1	y =	10.000	dalej?
i = 2	y =	5.000	dalej?
i = 3	y =	2.500	dalej?
i = 4	y =	1.250	dalej?
i = 5	y =	0.625	dalej?
i = 6	y =	0.313	dalej?
i = 7	y =	0.156	dalej?
i = 8	y =	0.078	dalej?
i = 9	y =	0.039	dalej?
i = 10	y =	0.020	dalej?
i = 11	y =	0.010	dalej?
i = 12	y =	0.005	dalej?
i = 13	y =	0.002	dalej?
i = 14	y =	0.001	dalej?
i = 15	y =	0.001	dalej?
i = 16	y =	0.000	dalej?
i = 17	y =	0.000	dalej?

Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: -0.4
Podaj sygnał wejściowy: 10

Start symulacji:

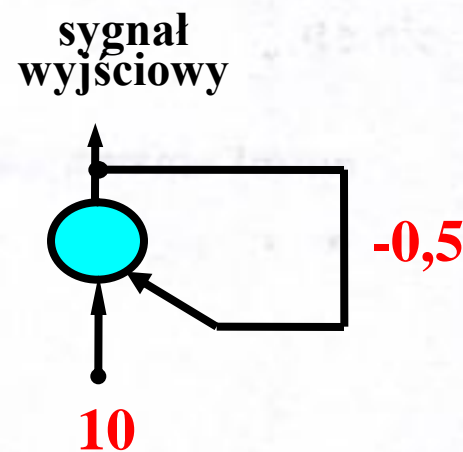
i = 1	y =	10.000	dalej?
i = 2	y =	-4.000	dalej?
i = 3	y =	1.600	dalej?
i = 4	y =	-0.640	dalej?
i = 5	y =	0.256	dalej?
i = 6	y =	-0.102	dalej?
i = 7	y =	0.041	dalej?
i = 8	y =	-0.016	dalej?
i = 9	y =	0.007	dalej?
i = 10	y =	-0.003	dalej?
i = 11	y =	0.001	dalej?
i = 12	y =	-0.000	dalej?
i = 13	y =	0.000	dalej?
i = 14	y =	-0.000	dalej?
i = 15	y =	0.000	dalej?
i = 16	y =	-0.000	dalej?
i = 17	y =	0.000	dalej?

⇒ Sygnał wejściowy może także być podawany do sieci przez cały czas trwania symulacji (program daje taką możliwość, wystarczy usunięcie jednej wskazane w jego tekście instrukcji). W takim przypadku równowaga też może być osiągnięta, ale wartość sygnału wyjściowego, dla którego proces się stabilizuje jest wtedy inna i oczywiście zależna od wartości podanego sygnału wejściowego.

```
Podaj waga sprzezenia zwrotnego: -0.5
Podaj sygnał wejsciowy: 10

Start symulacji:

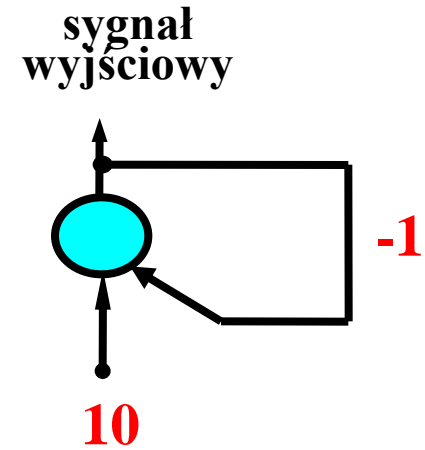
i = 1      y = 10.000   dalej?
i = 2      y = 5.000   dalej?
i = 3      y = 7.500   dalej?
i = 4      y = 6.250   dalej?
i = 5      y = 6.875   dalej?
i = 6      y = 6.563   dalej?
i = 7      y = 6.719   dalej?
i = 8      y = 6.641   dalej?
i = 9      y = 6.680   dalej?
i = 10     y = 6.668   dalej?
i = 11     y = 6.678   dalej?
i = 12     y = 6.665   dalej?
i = 13     y = 6.667   dalej?
i = 14     y = 6.666   dalej?
i = 15     y = 6.667   dalej?
i = 16     y = 6.667   dalej?
i = 17     y = 6.667   dalej? ■
```


Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: -1
Podaj sygnał wejściowy: 10 (cały czas)

Start symulacji:

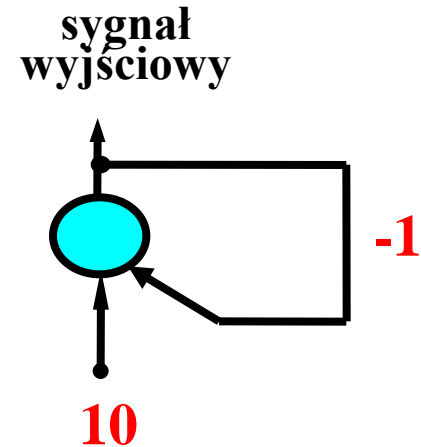
i = 1	y =	10.000	dalej?
i = 2	y =	0.000	dalej?
i = 3	y =	10.000	dalej?
i = 4	y =	0.000	dalej?
i = 5	y =	10.000	dalej?
i = 6	y =	0.000	dalej?
i = 7	y =	10.000	dalej?
i = 8	y =	0.000	dalej?
i = 9	y =	10.000	dalej?
i = 10	y =	0.000	dalej?
i = 11	y =	10.000	dalej?
i = 12	y =	0.000	dalej?
i = 13	y =	10.000	dalej?
i = 14	y =	0.000	dalej?
i = 15	y =	10.000	dalej?
i = 16	y =	0.000	dalej?
i = 17	y =	10.000	dalej?

Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: -1
Podaj sygnał wejściowy: 10 (cały czas)

Start symulacji:

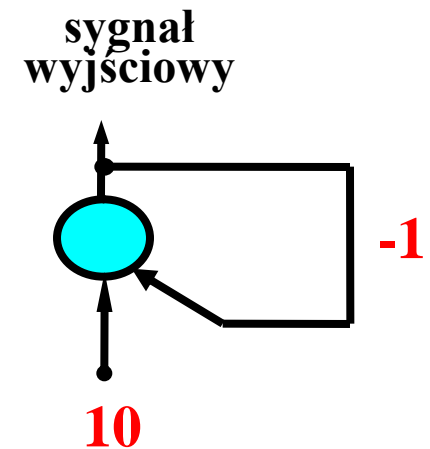
i =	1	y =	10.000	dalej?
i =	2	y =	0.000	dalej?
i =	3	y =	10.000	dalej?
i =	4	y =	0.000	dalej?
i =	5	y =	10.000	dalej?
i =	6	y =	0.000	dalej?
i =	7	y =	10.000	dalej?
i =	8	y =	0.000	dalej?
i =	9	y =	10.000	dalej?
i =	10	y =	0.000	dalej?
i =	11	y =	10.000	dalej?
i =	12	y =	0.000	dalej?
i =	13	y =	10.000	dalej?
i =	14	y =	0.000	dalej?
i =	15	y =	10.000	dalej?
i =	16	y =	0.000	dalej?
i =	17	y =	10.000	dalej?

Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: -1
Podaj sygnał wejściowy: 10 (tylko na początku)

Start symulacji:

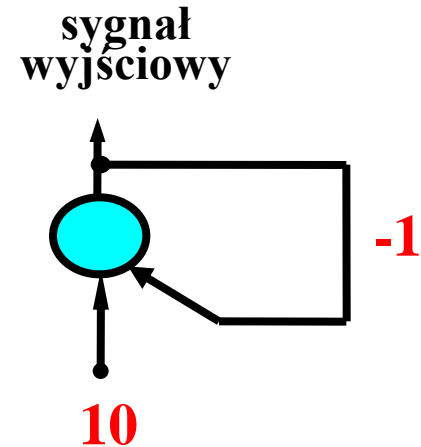
i =	1	y =	10.000	dalej?
i =	2	y =	-10.000	dalej?
i =	3	y =	10.000	dalej?
i =	4	y =	-10.000	dalej?
i =	5	y =	10.000	dalej?
i =	6	y =	-10.000	dalej?
i =	7	y =	10.000	dalej?
i =	8	y =	-10.000	dalej?
i =	9	y =	10.000	dalej?
i =	10	y =	-10.000	dalej?
i =	11	y =	10.000	dalej?
i =	12	y =	-10.000	dalej?
i =	13	y =	10.000	dalej?
i =	14	y =	-10.000	dalej?
i =	15	y =	10.000	dalej?
i =	16	y =	-10.000	dalej?
i =	17	y =	10.000	dalej?

Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: -1
Podaj sygnał wejściowy: 10 (cały czas)

Start symulacji:

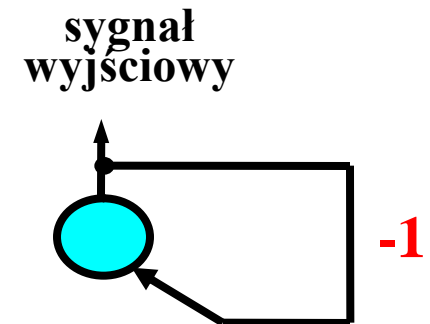
i =	1	y =	10.000	dalej?
i =	2	y =	0.000	dalej?
i =	3	y =	10.000	dalej?
i =	4	y =	0.000	dalej?
i =	5	y =	10.000	dalej?
i =	6	y =	0.000	dalej?
i =	7	y =	10.000	dalej?
i =	8	y =	0.000	dalej?
i =	9	y =	10.000	dalej?
i =	10	y =	0.000	dalej?
i =	11	y =	10.000	dalej?
i =	12	y =	0.000	dalej?
i =	13	y =	10.000	dalej?
i =	14	y =	0.000	dalej?
i =	15	y =	10.000	dalej?
i =	16	y =	0.000	dalej?
i =	17	y =	10.000	dalej?

Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: -1
Podaj sygnał wejściowy: 10 (tylko na początku)

Start symulacji:

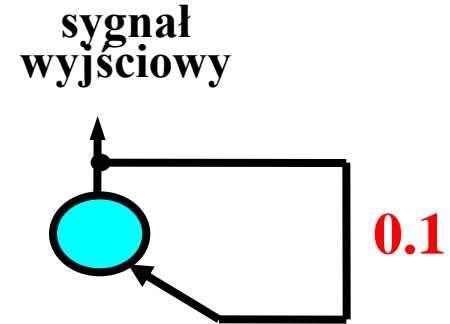
i =	1	y =	10.000	dalej?
i =	2	y =	-10.000	dalej?
i =	3	y =	10.000	dalej?
i =	4	y =	-10.000	dalej?
i =	5	y =	10.000	dalej?
i =	6	y =	-10.000	dalej?
i =	7	y =	10.000	dalej?
i =	8	y =	-10.000	dalej?
i =	9	y =	10.000	dalej?
i =	10	y =	-10.000	dalej?
i =	11	y =	10.000	dalej?
i =	12	y =	-10.000	dalej?
i =	13	y =	10.000	dalej?
i =	14	y =	-10.000	dalej?
i =	15	y =	10.000	dalej?
i =	16	y =	-10.000	dalej?
i =	17	y =	10.000	dalej?

Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: 0.1
Podaj sygnał wejściowy: 10 (tylko na początku)

Start symulacji:

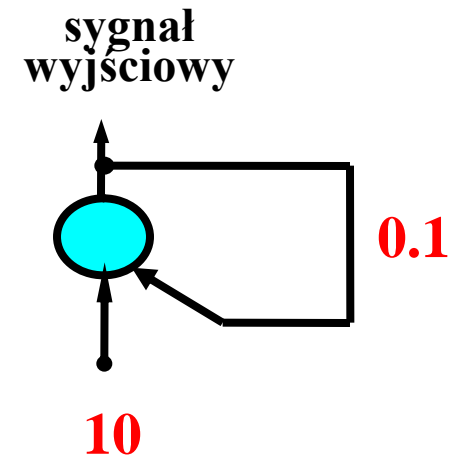
i =	1	y =	10.000	dalej?
i =	2	y =	1.000	dalej?
i =	3	y =	0.100	dalej?
i =	4	y =	0.010	dalej?
i =	5	y =	0.001	dalej?
i =	6	y =	0.000	dalej?
i =	7	y =	0.000	dalej?
i =	8	y =	0.000	dalej?

Podaj wagę sprzężenia zwrotnego: 0.1
Podaj sygnał wejściowy: 10 (przez cały czas)

Start symulacji:

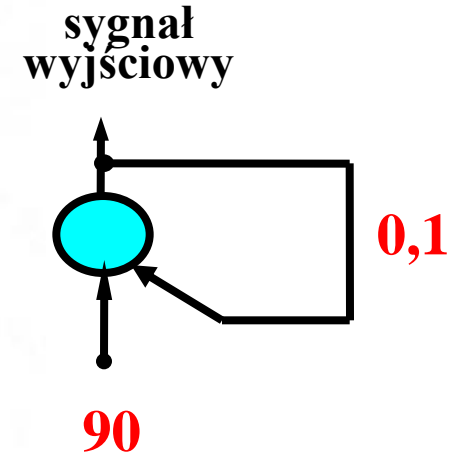
i =	1	y =	10.000	dalej?
i =	2	y =	11.000	dalej?
i =	3	y =	11.100	dalej?
i =	4	y =	11.110	dalej?
i =	5	y =	11.111	dalej?
i =	6	y =	11.111	dalej?
i =	7	y =	11.111	dalej?
i =	8	y =	11.111	dalej?
i =	9	y =	11.111	dalej?
i =	10	y =	11.111	dalej?
i =	11	y =	11.111	dalej?
i =	12	y =	11.111	dalej?

Podaj waga sprzezenia zwrotnego: 0.1
Podaj sygnal wejsciuwy: 90 (przez cały czas)

Start symulacji:

i =	1	y =	90.000	dalej?
i =	2	y =	99.000	dalej?
i =	3	y =	99.900	dalej?
i =	4	y =	99.990	dalej?
i =	5	y =	99.999	dalej?
i =	6	y =	100.000	dalej?
i =	7	y =	100.000	dalej?
i =	8	y =	100.000	dalej?
i =	9	y =	100.000	dalej?
i =	10	y =	100.000	dalej?
i =	11	y =	100.000	dalej?
i =	12	y =	100.000	dalej?
i =	13	y =	100.000	dalej?
i =	14	y =	100.000	dalej?
i =	15	y =	100.000	dalej?

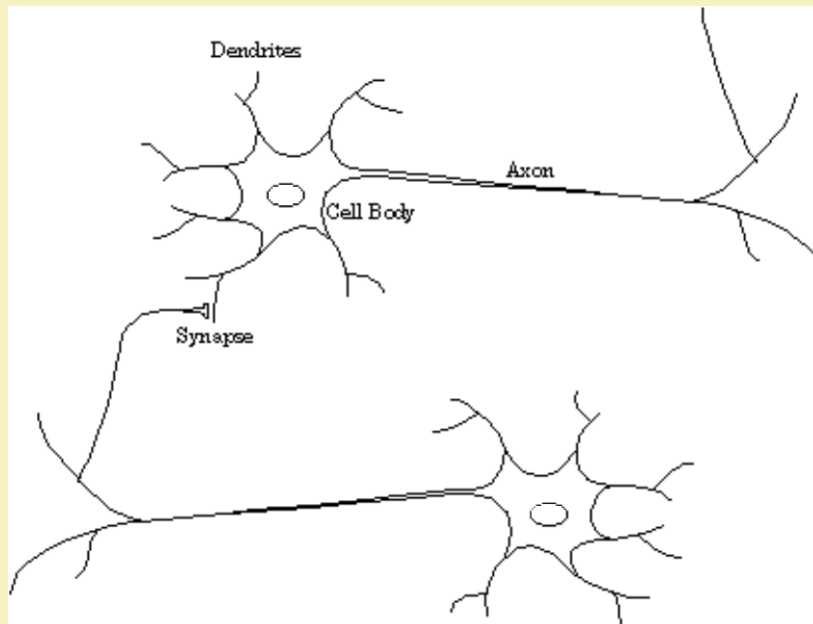

WNIOSKI

Przebieg sygnałów wejściowych w sieci ze sprzężeniem zwrotnym może wykazywać dwojakiemu rodzaju zmienność: jeśli współczynnik wagi sprzężenia zwrotnego jest dodatni (tzw. **dodatnie sprzężenie zwrotne**) to sygnał zmienia się jednokierunkowo (**aperiodycznie**), natomiast przy ujemnym współczynniku wagi sprzężenia zwrotnego (**sprzężenie zwrotne ujemne**, zwane też **regulacyjnym**) pojawiają się **oscylacje** (sygnał na wyjściu przyjmuje na przemian wartości mniejsze i większe, często wręcz dodatnie i ujemne). Gdyby neuron był nieliniowy możliwa byłaby jeszcze jedna forma zachowania systemu, a mianowicie **chaotyczne błądzenie** sygnałów ze wszystkimi cudeńkami towarzyszącym współczesnej teorii chaosu (“efekt motyla”, dziwne atraktory, fraktale, zbiory Mandelbrotta itd.)

Reguła Hebba

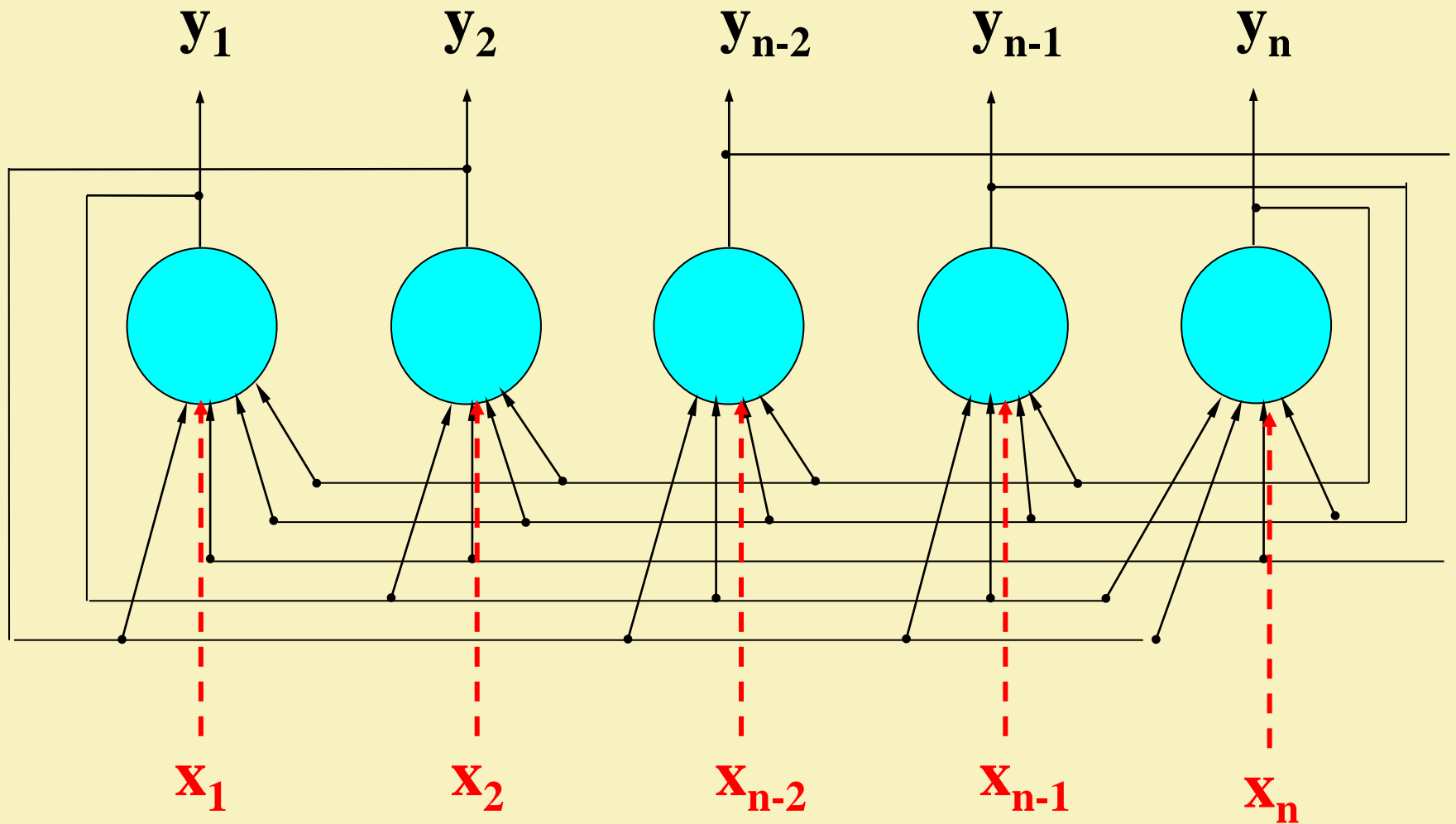
“Kiedy akson komórki *A* jest dostatecznie blisko by pobudzić komórkę *B* i wielokrotnie w sposób trwały bierze udział w jej pobudzaniu, procesy wzrostu lub zmian metabolicznych zachodzą w obu komórkach tak, że sprawność neuronu *A* jako jednej z komórek pobudzających *B*, wzrasta.”

D. O. Hebb,
1949

SIEĆ HOPFIELDA

BUDOWA

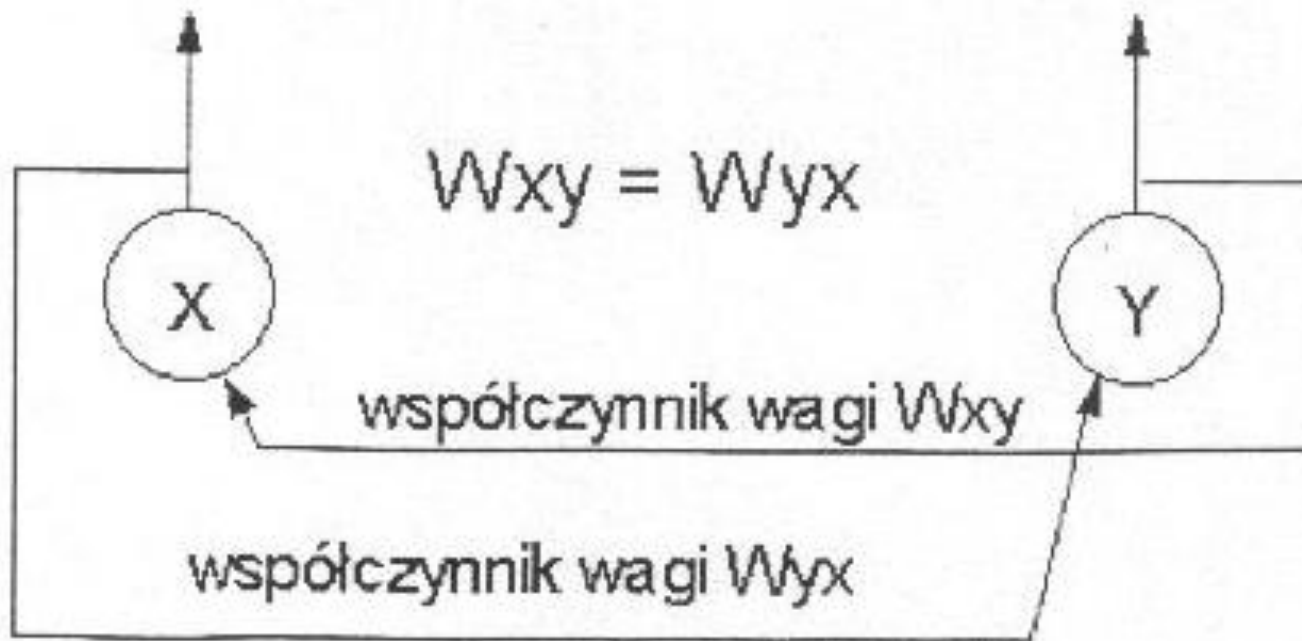
TRZY WARUNKI STABILNOŚCI W SIECI HOPFIELDA

Stabilność procesów w sieci Hopfielda osiągnięto dzięki zastosowaniu trzech prostych zabiegów:

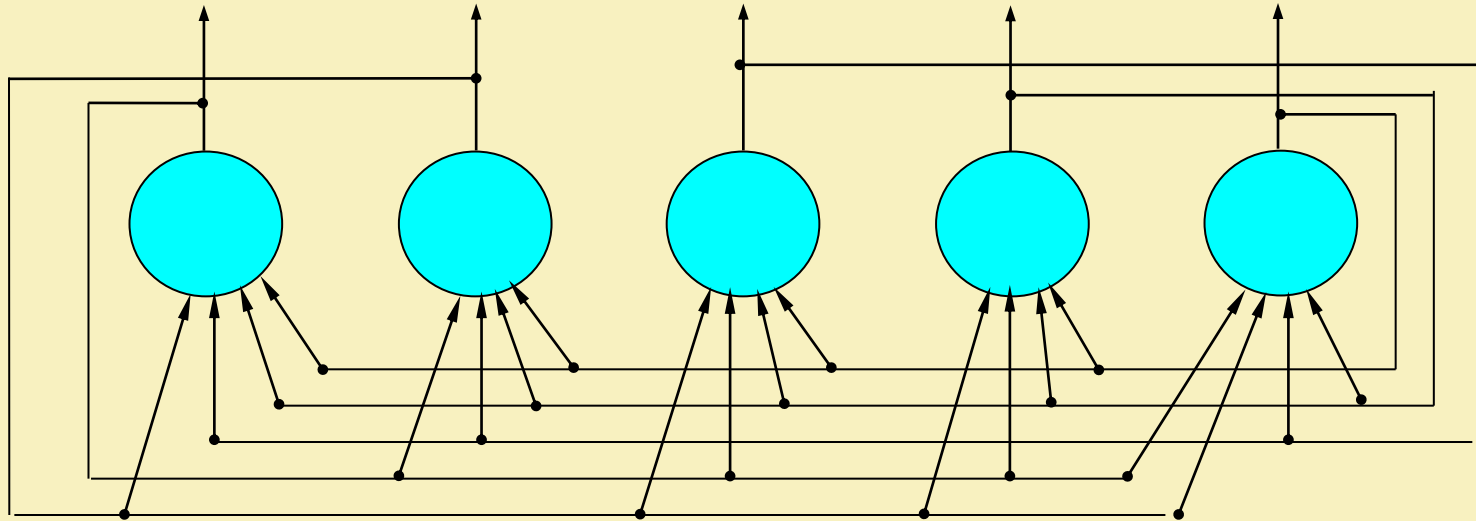
- ⇒ wprowadzono bardzo regularną (i prostą do realizacji zarówno w formie programu komputerowego, jak i w postaci specjalizowanych układów elektronicznych lub optoelektronicznych) strukturę wewnętrzną sieci, polegającą na tym, że w całej sieci neurony są łączone na zasadzie “każdy z każdym”;
- ⇒ zabroniono sprzężeń zwrotnych obejmujących pojedynczy neuron. Oznacza to, że sygnał wyjściowy z danego neuronu nie może być bezpośrednio podawany na jego wejście, co jak może zauważyłeś jest przestrzegane w strukturze sieci pokazanej na rysunku 11.9. Zauważ, że nie wyklucza to sytuacji, że sygnał wyjściowy z danego neuronu wpływa na swoją własną wartość w przyszłości, ponieważ możliwe jest sprzężenie zwrotne poprzez dodatkowe neurony pośredniczące, jednak wpływ tych dodatkowych jest zdecydowanie stabilizujący;

TRZY WARUNKI STABILNOŚCI W SIECI HOPFIELDA

⇒ wprowadzane współczynniki wagowe muszą być symetryczne - to znaczy jeśli połączenie od neuronu o numerze x do neuronu o numerze y charakteryzuje się pewnym współczynnikiem wagi w , to dokładnie taką samą wartość w ma współczynnik wagowy połączenia biegnącego od neuronu o numerze y do neuronu o numerze x

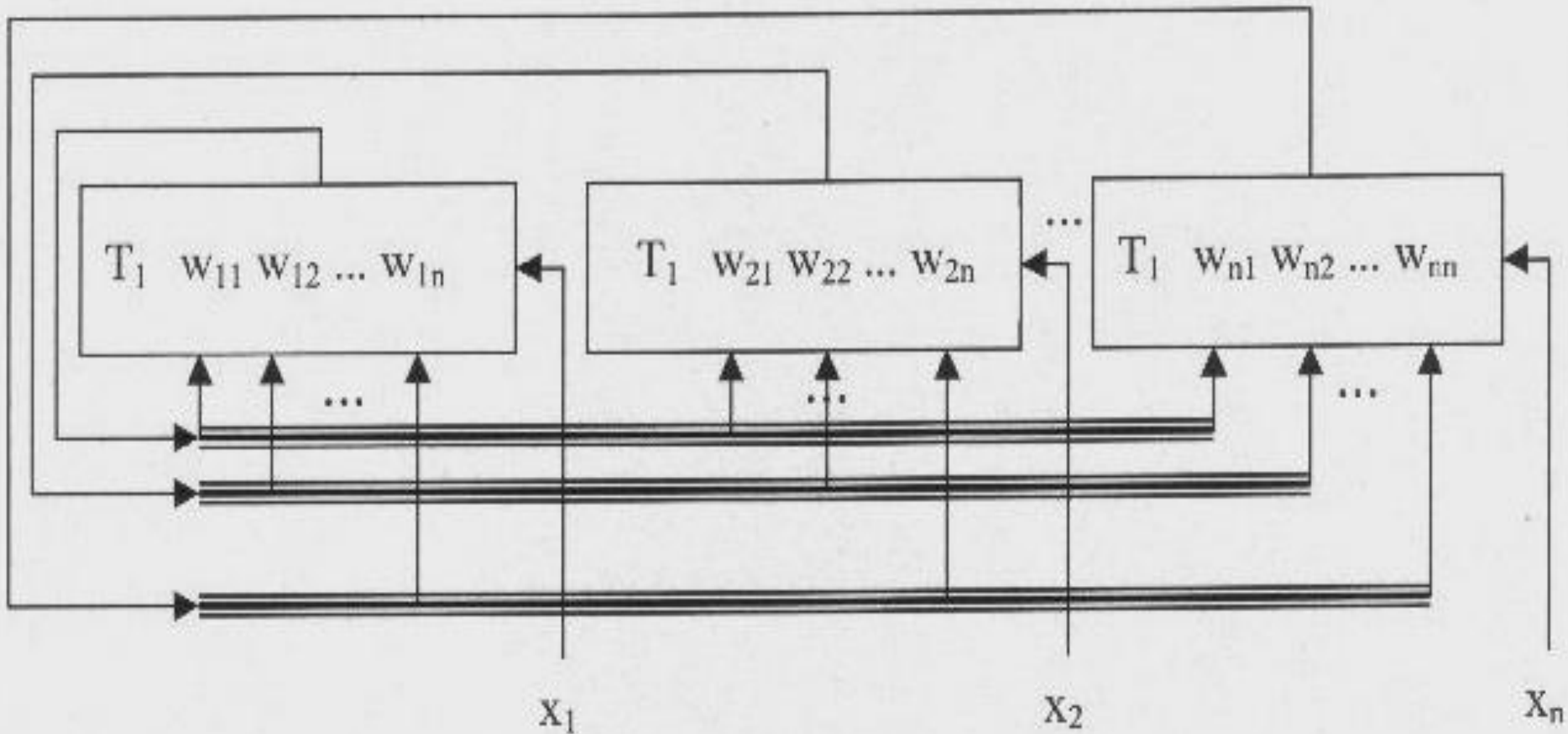

SIEĆ HOPFIELDA

- **Połączenia „każdy z każdym”**
- **Brak sprzężeń zwrotnych do samego siebie**
- **Symetryczna macierz wag**

BUDOWA SIECI HOPFIELDA

$$\mathbf{e} = \mathbf{W} \mathbf{y} + \mathbf{x} - \mathbf{T}$$

gdzie

$$\mathbf{x} = [x_1, x_2, \dots, x_n]^t \quad \text{wektor wejściowy}$$

$$\mathbf{y} = [y_1, y_2, \dots, y_n]^t \quad \text{wektor wyjściowy}$$

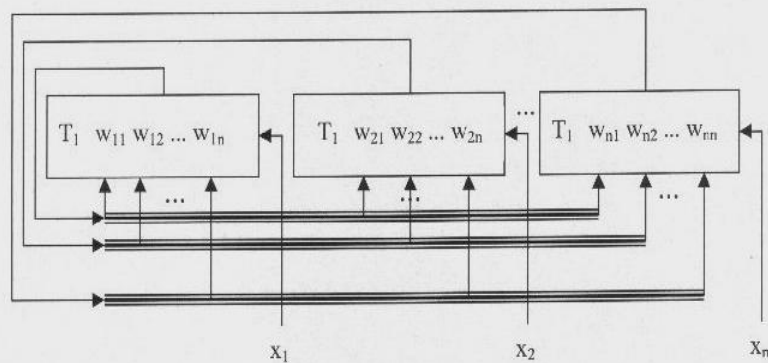
$$W = \begin{bmatrix} 0 & w_{12} & \dots & w_{1n} \\ w_{21} & 0 & \dots & w_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ w_{n1} & w_{n2} & \dots & 0 \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{T} = [T_1, T_2, \dots, T_n]^t \quad \text{próg}$$

$$y_i^{(k+1)} = \text{sgn} (\mathbf{w}_i^t \mathbf{y}^{(j)} + x_i - T_i) \quad k = 1, 2, \dots,$$

$$\mathbf{y}^{(k+1)} = \Gamma [\mathbf{W} \mathbf{y}^{(j)} + \mathbf{x} - \mathbf{T}] \quad k = 1, 2, \dots,$$

BUDOWA SIECI HOPFIELDA

POJĘCIE FUNKCJI ENERGETYCZNEJ

Stany równowagi

$$E \stackrel{\text{def}}{=} -\frac{1}{2} \sum_{\substack{i,j=1 \\ j \neq i}}^n w_{ij} y_i y_j - \sum_{i=1}^n x_i y_i + \sum_{j=1}^n T_j y_j$$

$$E = -1/2 \mathbf{y}^t \mathbf{W} \mathbf{y} - \mathbf{x}^t \mathbf{y} + \mathbf{T}^t \mathbf{y} \quad \text{funkcja energetyczna}$$

Zmiany funkcji E w zależności od Δy_i

$$\nabla E = -\frac{1}{2} (\mathbf{W}^t + \mathbf{W}) \mathbf{y} - \mathbf{x} + \mathbf{T}$$

gradient energii względem wektora wyjściowego

przy symetrii macierzy \mathbf{W}

$$\nabla E = -\mathbf{W} \mathbf{y} - \mathbf{x} + \mathbf{T}$$

tylko i-ta składowa gradientu jest niezerowa więc

$$\Delta E = (\nabla E)^t \Delta \mathbf{y} = (\mathbf{w}_i^t \mathbf{y} - x_i + T_i) \Delta y_i = -e_i \Delta y$$

POJĘCIE FUNKCJI ENERGETYCZNEJ

$$\mathbf{y}^{(k+1)} = \Gamma [W \mathbf{y}^{(j)} + \mathbf{x} - \mathbf{T}] \quad k = 1, 2, \dots, \quad (1)$$

$$\Delta E = (\nabla E)^t \Delta \mathbf{y} = (\mathbf{w}'_i \mathbf{y} - x_i + T_i) \Delta y_i = -e_i \Delta y_i \quad (2)$$

Ze wzoru (1) wynika, że zmiana y_i , o ile zachodzi, ma zawsze znak identyczny ze znakiem łącznego pobudzenia e_i , więc iloczyn $-e_i \Delta y_i$ jest zawsze nieujemny. Zmiana energii podczas aktualizacji wyjść jest zatem zawsze niedodatnia.

METODY WYKORZYSTUJĄCE JEDNOKROTNA PREZENTACJĘ WZORCÓW

Metoda Hebba

gdzie:

$i, j = 1, \dots, N$

$s = 1, \dots, M$

N – liczba bitów w obrazie wzorcowym

M – liczba wektorów wzorcowych

t_{ij}^s – waga połączenia wyjścia j -tego neuronu z wejściem i -tego neuronu przy prezentacji s -tego obrazu wzorcowego.

$$t_{ij}^s = \begin{cases} 0 & \text{dla } i = j \\ \frac{1}{N} \sum_{s=1}^M x_i^s x_j^s & \text{dla } i \neq j \end{cases}$$

METODY WYKORZYSTUJĄCE JEDNOKROTNA PREZENTACJĘ WZORCÓW

Metoda Hebba

$$T = 1/N (X X^T - M I)$$

gdzie:

T – macierz połączeń wagowych o wymiarze $N \times N$

I – macierz jednostkowa odpowiedniego wymiaru

X składa się z M wektorów bazowych zapisanych kolumnowo

$$X = [X^1, \dots, X^M]$$

METODY WYKORZYSTUJĄCE JEDNOKROTNĄ PREZENTACJĘ WZORCÓW

Metoda Hebba dla wzorców unipolarnych

$$t_{ij}^s = \begin{cases} 0 & \text{dla } i = j \\ \frac{1}{N} \sum_{s=1}^M (2x_i^s - 1)(2x_j^s - 1) & \text{dla } i \neq j \end{cases}$$

Na przykład:

dla zbioru wzorców:

$$X = \{ [1, 0, 1, 1], [0, 0, 1, 1], [0, 1, 1, 0] \}$$

$$\text{macierz } T = \frac{1}{4} \begin{bmatrix} 0 & -1 & -1 & 1 \\ -1 & 0 & -1 & -1 \\ -1 & -1 & 0 & 1 \\ 1 & -1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

METODY WYKORZYSTUJĄCE JEDNOKROTNĄ PREZENTACJĘ WZORCÓW

Metoda Hebba w wersji iteracyjnej

$$t_{ij}^s = \begin{cases} 0 & \text{dla } s = 0 \\ 0 & \text{dla } i = j \\ t_{ij}^{s-1} + \frac{1}{N} x_i^s x_j^s & \text{dla } i \neq j \end{cases}$$

gdzie:

$i, j = 1, \dots, N$

$s = 1, \dots, M$

N – liczba bitów w obrazie wzorcowym

M – liczba wektorów wzorcowych

T – macierz połączeń wagowych o wymiarze $N \times N$

t_{ij}^s – waga połączenia wyjścia j -tego neuronu z wejściem i -tego neuronu przy prezentacji s -tego obrazu wzorcowego.

METODY WYKORZYSTUJĄCE JEDNOKROTNA PREZENTACJĘ WZORCÓW

Metoda wzajemnych ograniczeń

W tej metodzie do podstawowej reguły Hebba dodaje się składnik „odpychający”:

$$t_{ij} = \begin{cases} \sum_{s=1}^M x_i^s x_j^s - \lambda \sum_{p \neq s}^M x_i^p x_j^s & \text{dla } i \neq j \\ 0 & \text{dla } i = j \end{cases}$$

gdzie $\lambda > 0$ jest ustalonym parametrem.

METODY WYKORZYSTUJĄCE WIELOKROTNA PREZENTACJĘ WZORCÓW

Reguła rzutowania Δ

ma w iteracji t następującą postać:

$$T^k(t) = T^{k-1}(t) + \frac{\eta}{N} \left[X^k - T^{k-1}(t)X^k \right] \left[X^k \right] T$$

$t = 1, 2, \dots, t \leq t_{\max}$ z warunkiem początkowym $T^0(1)=0$

η jest stałą uczenia z zakresu $[0.7, 0.9]$,

k – indeks prezentowanego wzorca.

METODY WYKORZYSTUJĄCE WIELOKROTNĄ PREZENTACJĘ WZORCÓW

Zmodyfikowana reguła perceptronu

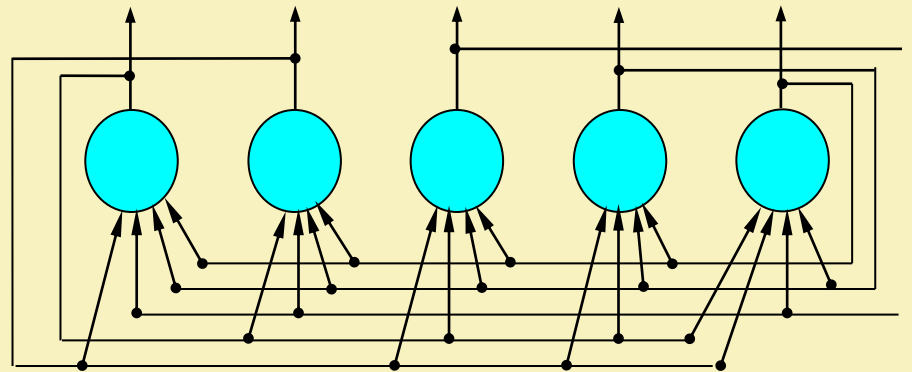
Wartości wag t_{ij} macierzy T po prezentacji wzorca X^k są następujące:

$$t_{ij}(t+1) = t_{ji}(t+1) = \\ = t_{ij}(t) + \frac{\eta}{2} \left[\left(x_i^k - y_i^k \right) x_j^k + \left(x_j^k - y_j^k \right) x_i^k \right]$$

Metoda ta powstała na bazie metody uczenia perceptronu poszerzonej o warunek symetrii wag opartej na wyliczaniu średniej z odpowiadających sobie wag. Tak zdefiniowana reguła perceptronu ma wiele wspólnych cech z zasadą Hebba ale różni się tym, że w procesie uczenia dodano do niej składnik bieżącej korekcji błędów.

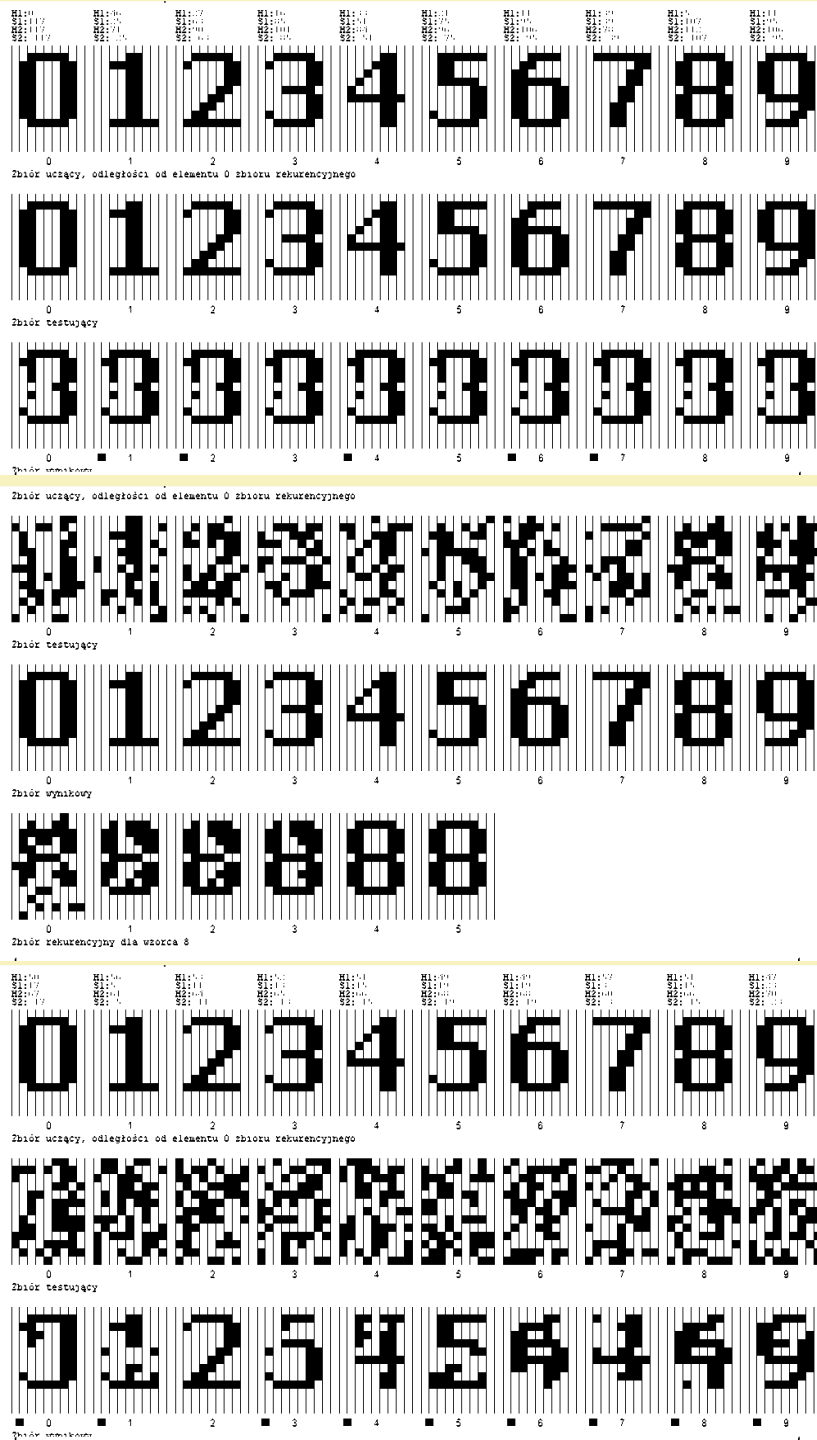
SIEĆ HOPFIELDA JAKO PAMIĘĆ SKOJARZENIOWA

Tego typu sieci mogą działać jako **pamięć autoasocjacyjna**, czyli rozpoznają wzorce, którymi były uczone.

Wykorzystanie takiej pamięci polega na tym, że potrafi ona odtworzyć obraz na podstawie obrazu silnie zniekształconego lub zakłóconego.

CYFRY

REGUŁA HEBBA OBRAZY WZORCÓW

0 % ZAKŁÓCEŃ

ZŁE ODTWORZENIE

REGUŁA RZUTOWANIA Δ

20 % ZAKŁÓCEŃ

PRAWIDŁOWE ODTWORZENIE

PROCES ODTWARZANIA „8”

OBRAZY WZORCÓW

30 % ZAKŁÓCEŃ

ZŁE ODTWORZENIE

O+NLKPA

Zbiór uczący, odległości od elementu 0 zbioru rekurencyjnego

0 1 2 3 4 5 6 7

Zbiór testujący

O+NLKPA

Zbiór wynikowy

0 1 1 1

Zbiór rekurencyjny dla wzorca 3

O+NLKPA

Zbiór uczący, odległości od elementu 0 zbioru rekurencyjnego

0 1 2 3 4 5 6 7

Zbiór testujący

O+NLKPA

Zbiór wynikowy

0 1 1 1

Zbiór rekurencyjny dla wzorca 5

O+NLKPA

Zbiór uczący, odległości od elementu 0 zbioru rekurencyjnego

0 1 2 3 4 5 6 7

Zbiór testujący

O+NLKPA

Zbiór wynikowy

0 1 1 1

Zbiór rekurencyjny dla wzorca 0

OBRAZY WZORCÓW

20% ZAKŁÓCEŃ

PRAWDIŁOWE ODTWORZENIE

PROCES ODTWARZANIA "1"

OBRAZY WZORCÓW

30% ZAKŁÓCEŃ

ODTWORZENIE Z BŁĘDAMI

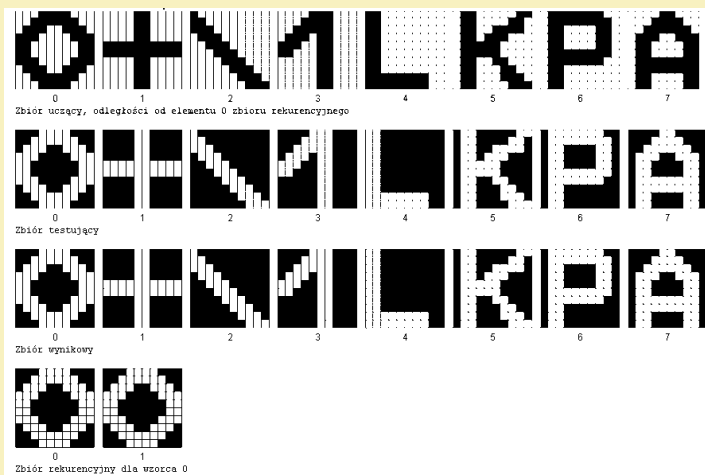
PROCES ODTWARZANIA "K"

OBRAZY WZORCÓW

30% ZAKŁÓCEŃ

ZŁE ODTWORZENIE

PROCES ODTWARZANIA "O"

OBRAZY WZORCÓW

50 % ZAKŁÓCEŃ

ZŁE ODTWORZENIE

PROCES ODTWARZANIA „+”

OBRAZY WZORCÓW

100 % ZAKŁÓCEŃ

PRAWIDŁOWE ODTWORZENIE

PROCES ODTWARZANIA „0”

OBRAZY WZORCÓW

40 % ZAKŁÓCEŃ

ZŁE ODTWORZENIE

PROCES ODTWARZANIA „1”

REGUŁA HEBBBA

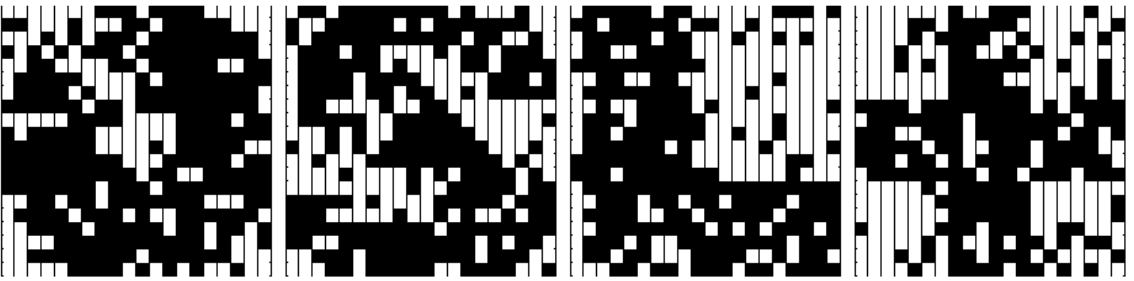
**ZAKŁÓCONE
W 20%**

**PRAWIDŁOWO
ODTWORZONE**

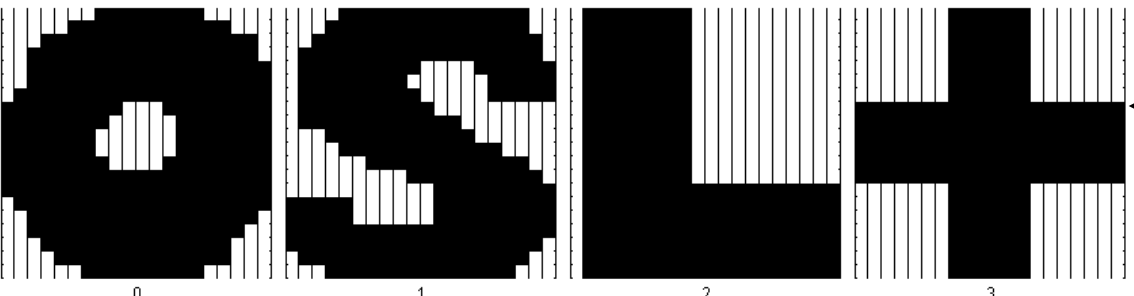
**ZAKŁÓCONE W
40%**

**PRAWIDŁOWO
ODTWORZONE**

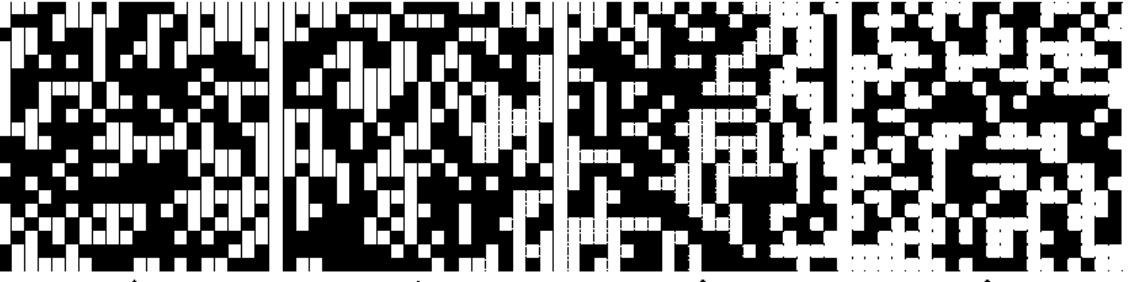
Zbiór uczący, odległości od elementu 0 zbioru rekurencyjnego

Zbiór testujący

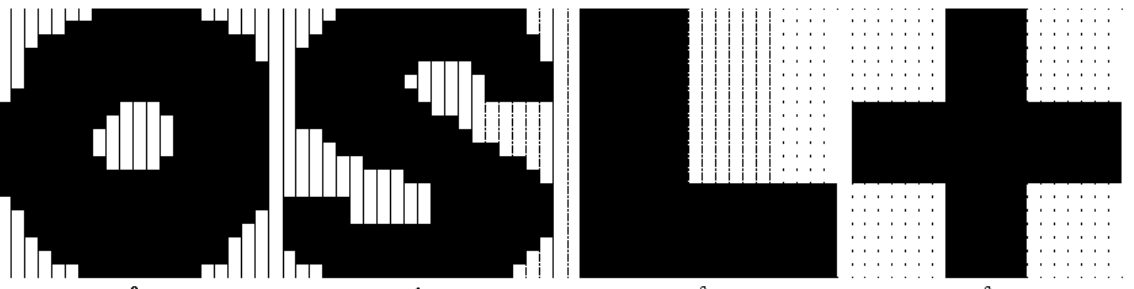

Zbiór wynikowy
Zbiór uczący, odległości od elementu 0 zbioru rekurencyjnego

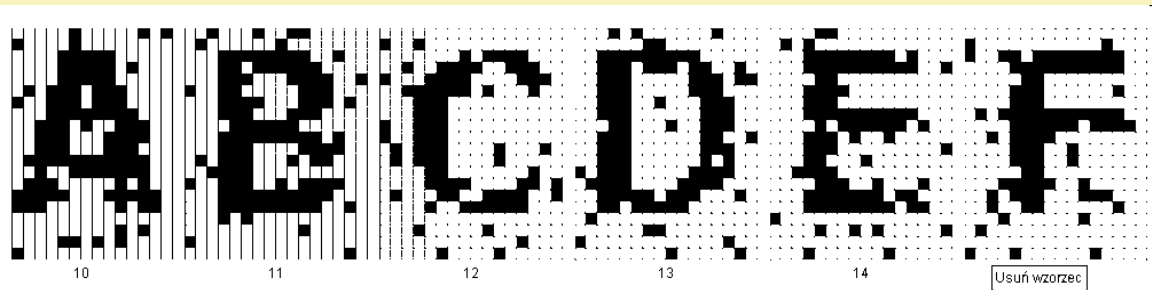
Zbiór testujący

Usuń wzorzec

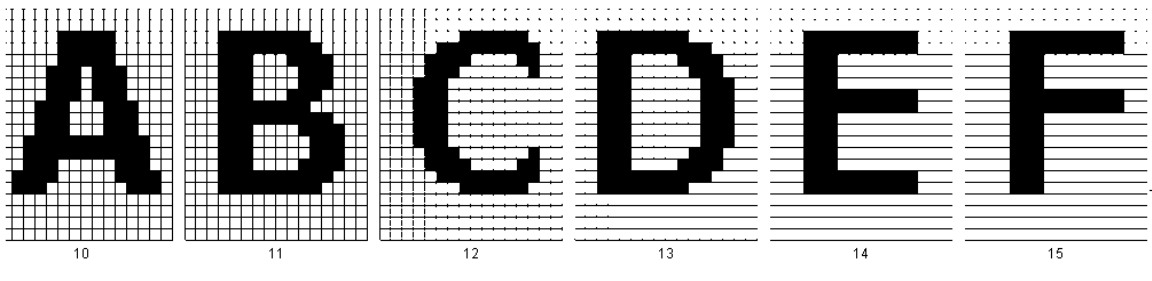

Zbiór wynikowy

REGUŁA RZUTOWANIA Δ

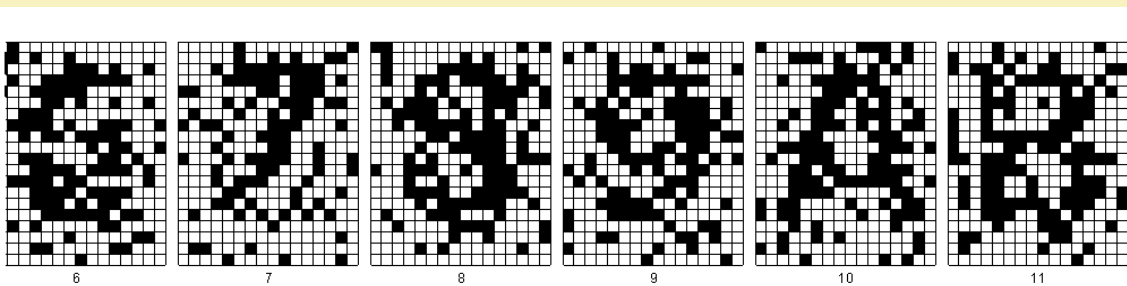

**ZAKŁÓCONE
W 10%**

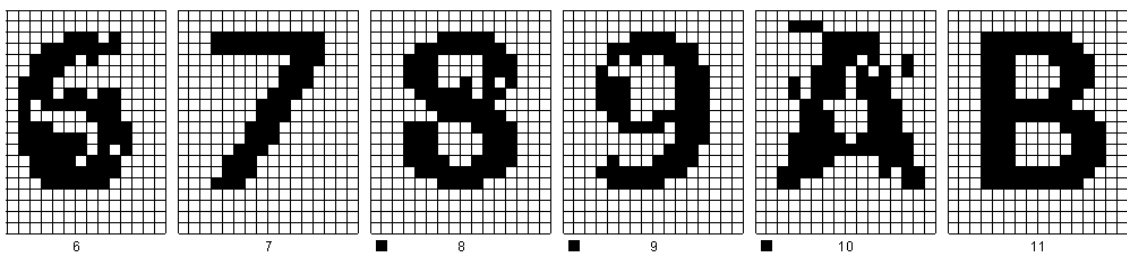

**PRAWIDŁOWO
ODTWORZONE**

LITERY a - z LITERY A - Z CYFRY 1 - 9

**ZAKŁÓCONE W
20%**

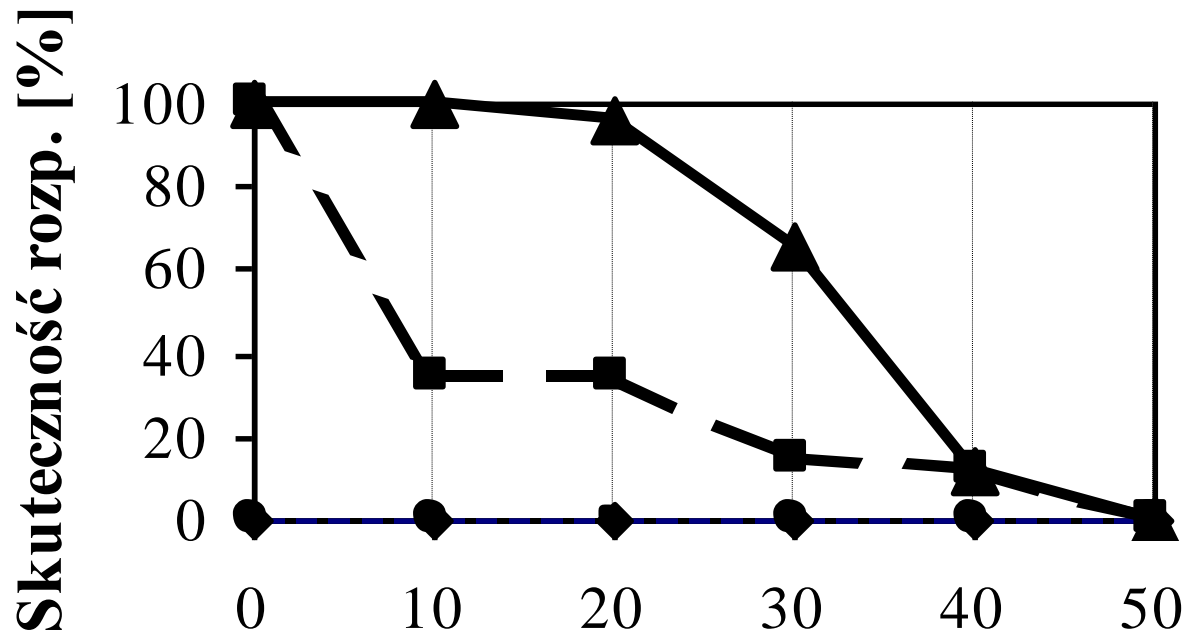

**PRAWIDŁOWO
ODTWORZONE**

Przy dopuszczeniu pewnej małej liczby błędów

PORÓWNIANIE CZTERECH METOD

CYFRY (0 - 9)

Liczba zmienionych pikseli [%]

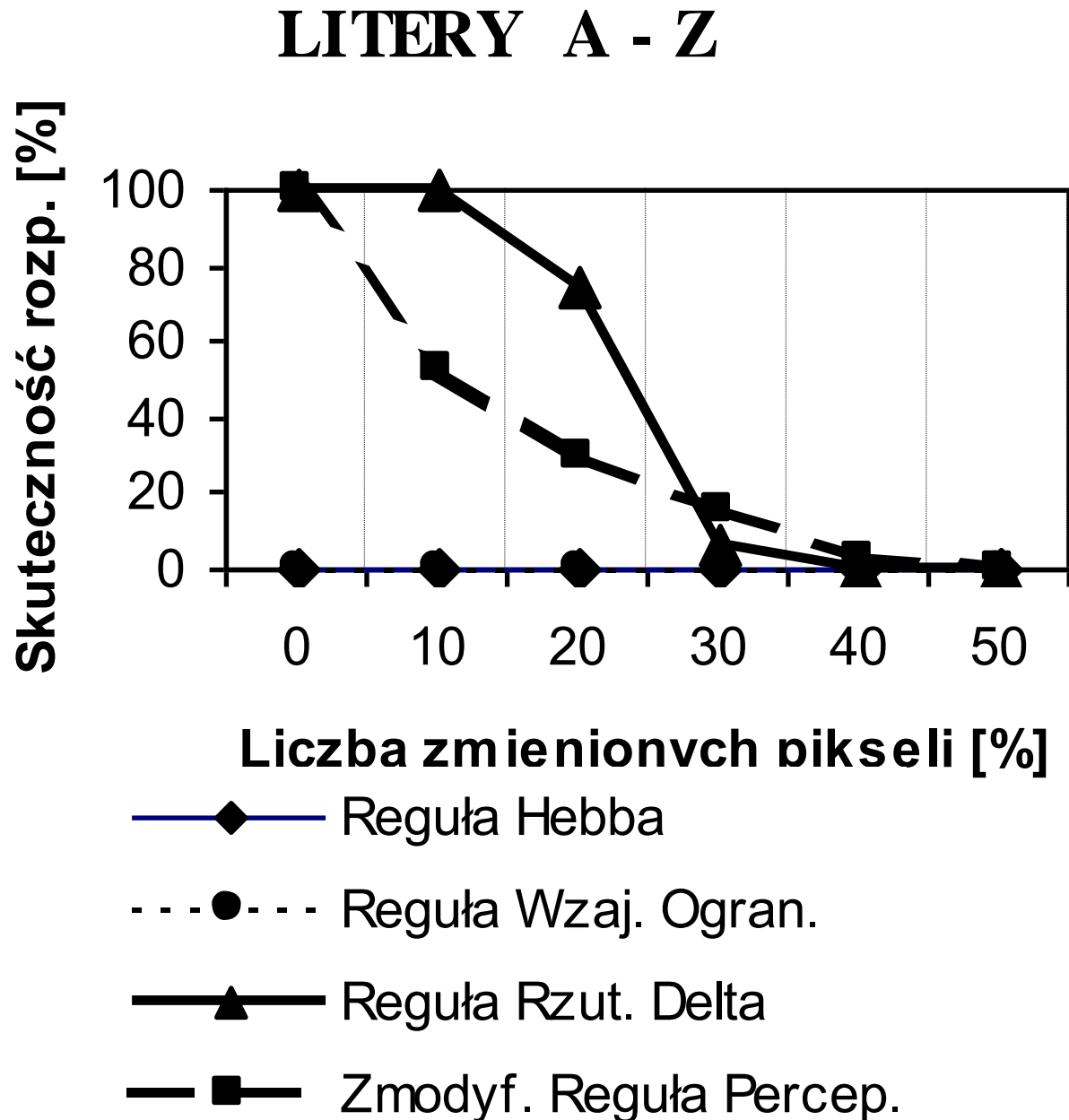
—◆— Reguła Hebba

...●... Reguła Wzaj. Ogran.

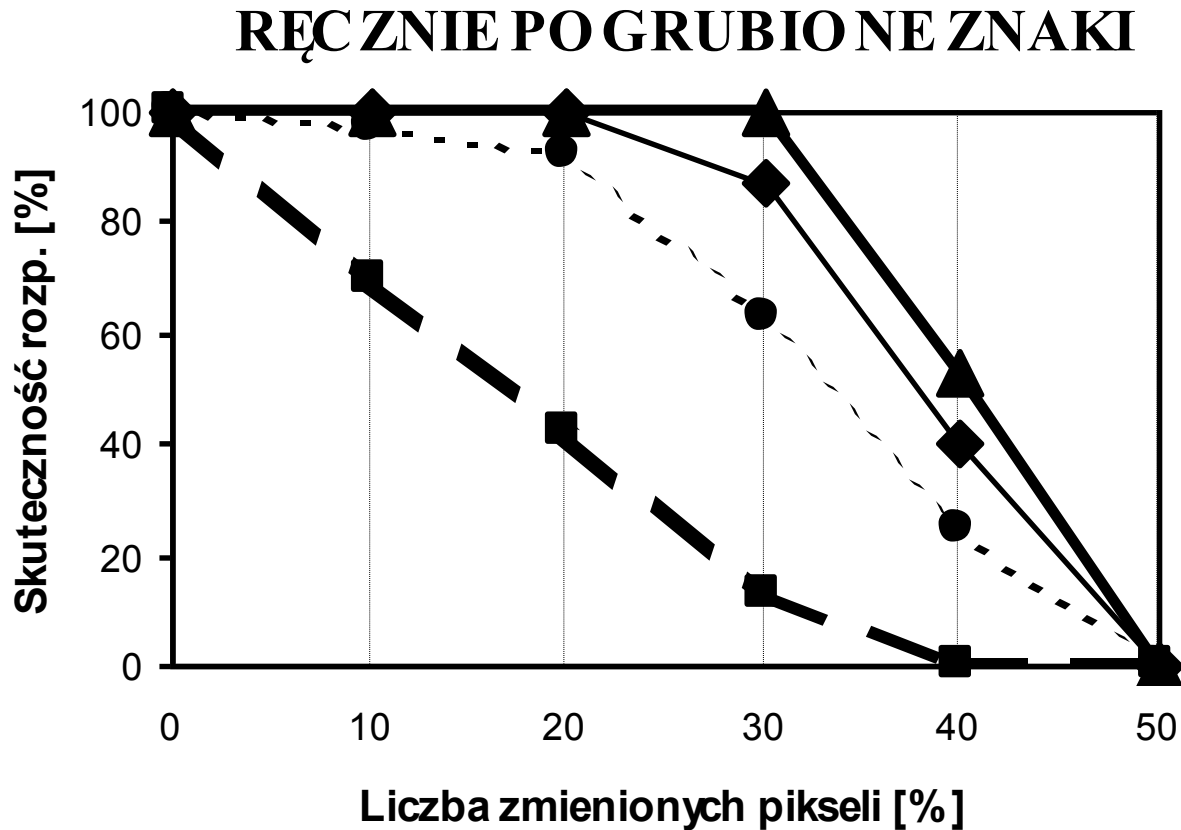
—▲— Reguła Rzut. Delta

—■— Zmodyf. Reguła Percep.

PORÓWNIANIE CZTERECH METOD

PORÓWNIANIE CZTERECH METOD

—◆— Reguła Hebba

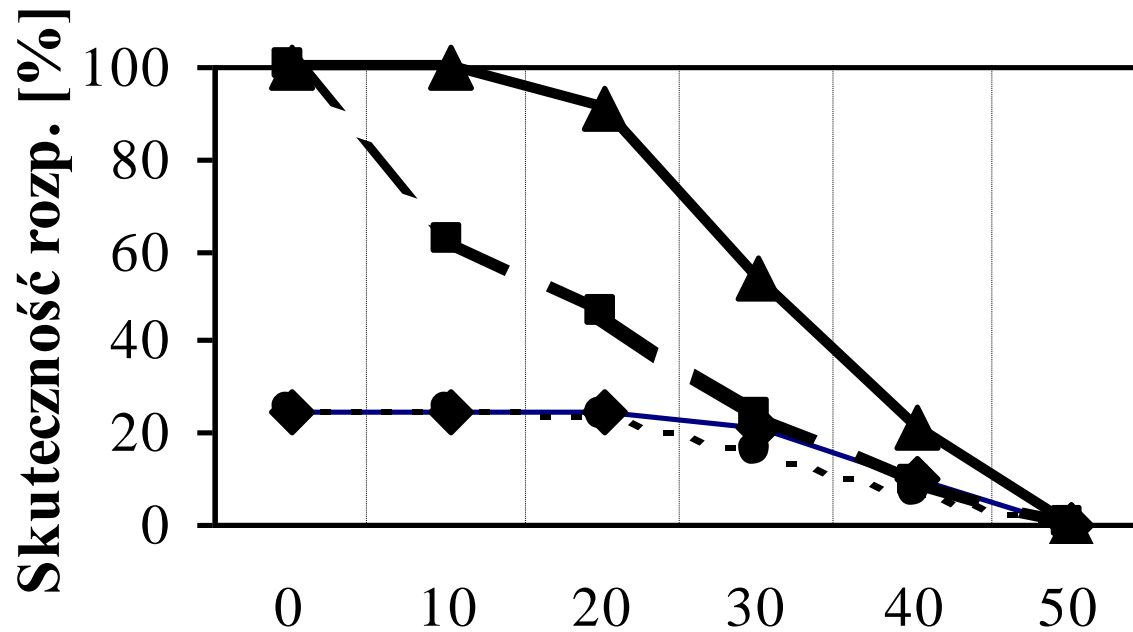
- - - ● - - - Reguła Wzaj. Ogran.

—▲— Reguła Rzut. Delta

—■— Zmodyf. Reguła Percep.

PORÓWNIANIE CZTERECH METOD

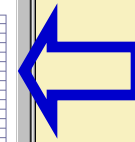
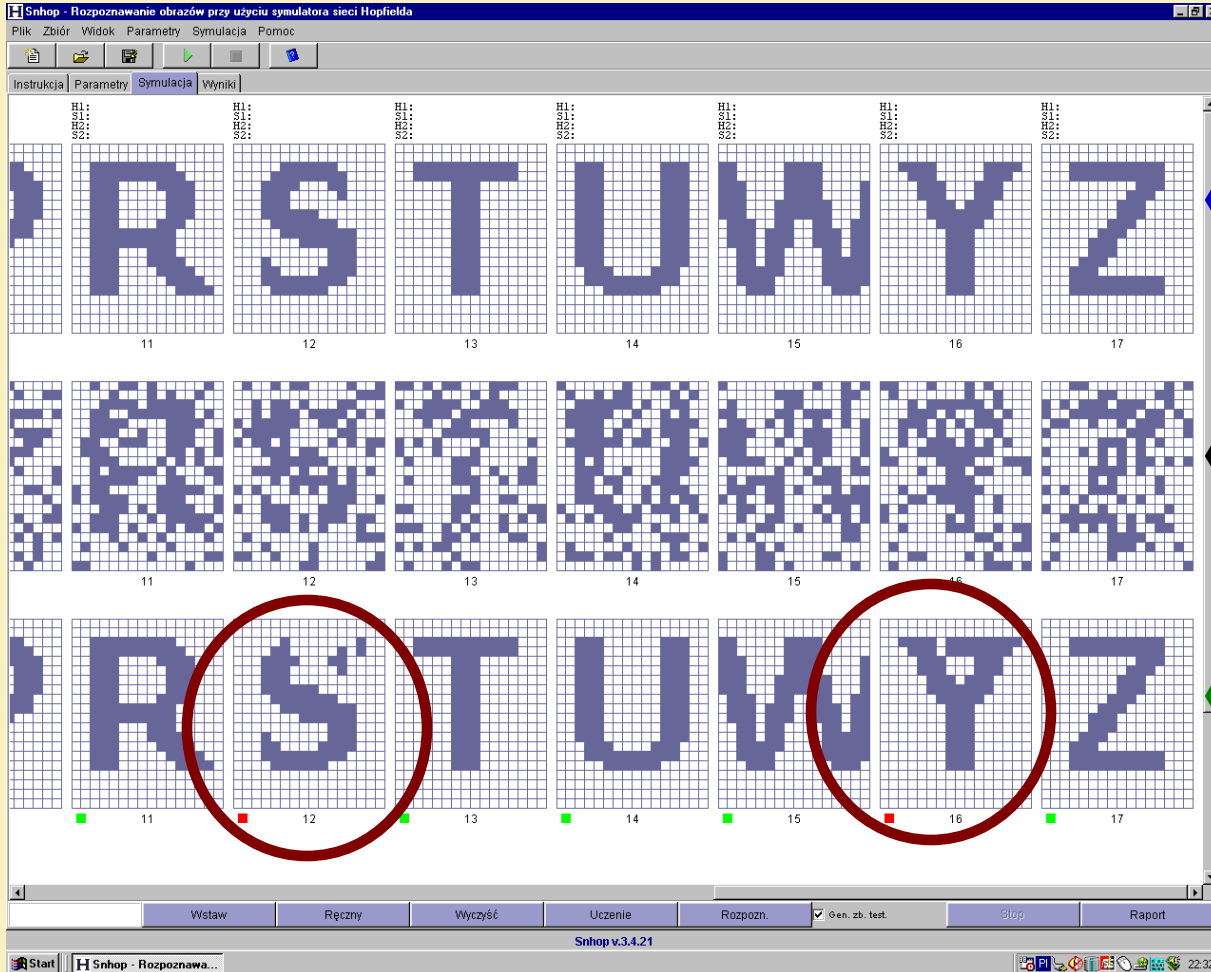
ZESTAWIENIE UŚREDNIONYCH WYNIKÓW ROZPOZNAWANIA

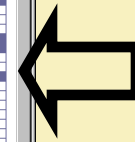
Liczba zmienionych pikseli [%]

- ◆— Reguła Hebba
- - -●- - - Reguła Wzaj. Ogran.
- ▲— Reguła Rzut. Delta
- Zmodyf. Reguła Percep.

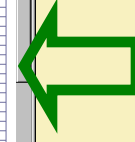
ZASTOSOWANIE SIECI HOPFIELDA DO ODTWARZANIA ZNIEKSZTAŁCONYCH WZORCÓW

Zbiór uczący

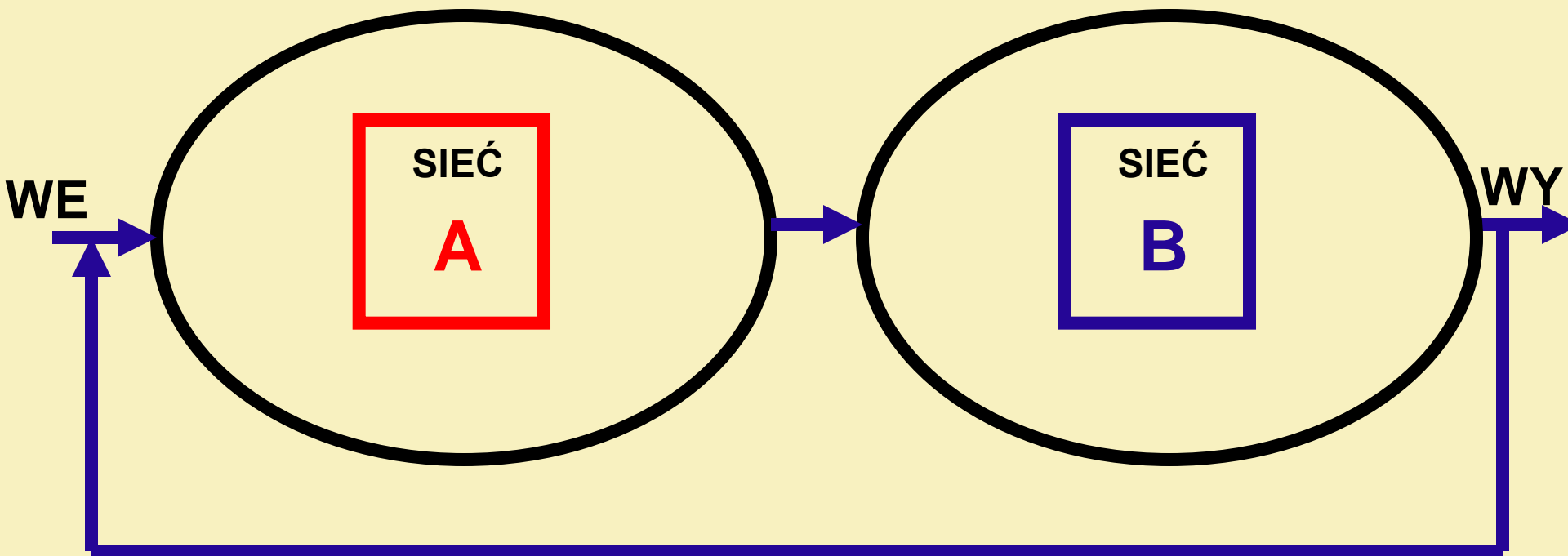

Zbiór testowy
(wprowadzenie
25% szumu)

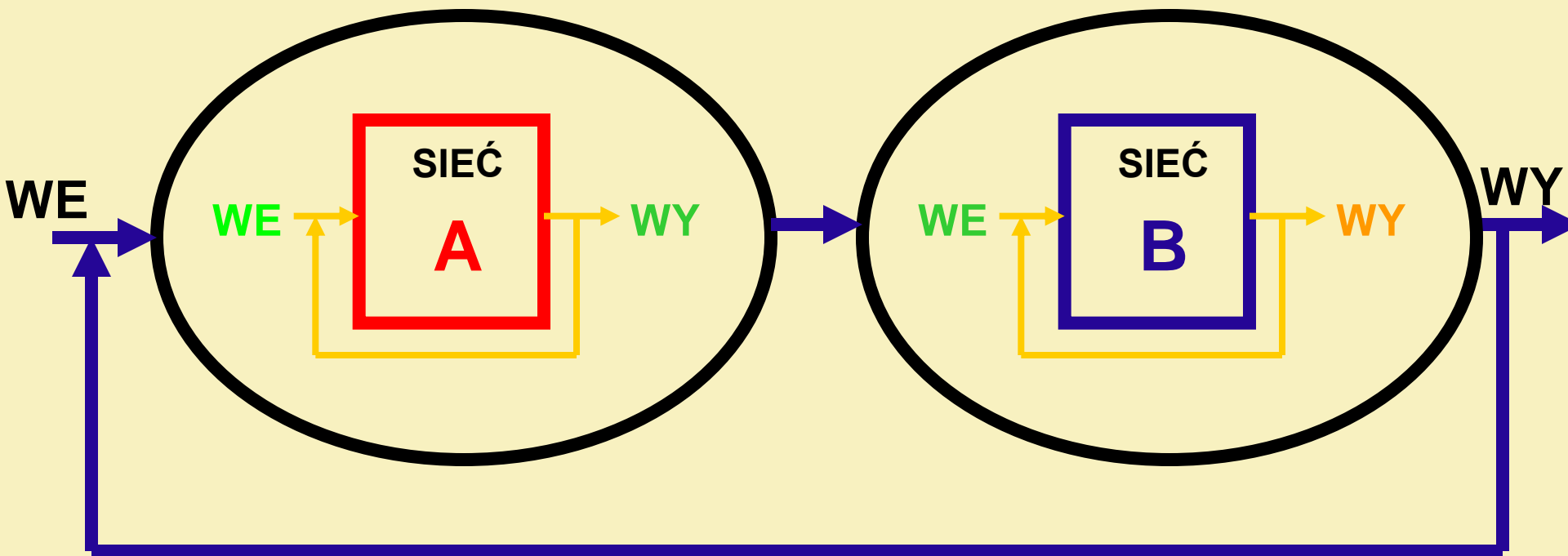

Zbiór wynikowy
2 BŁĘDY

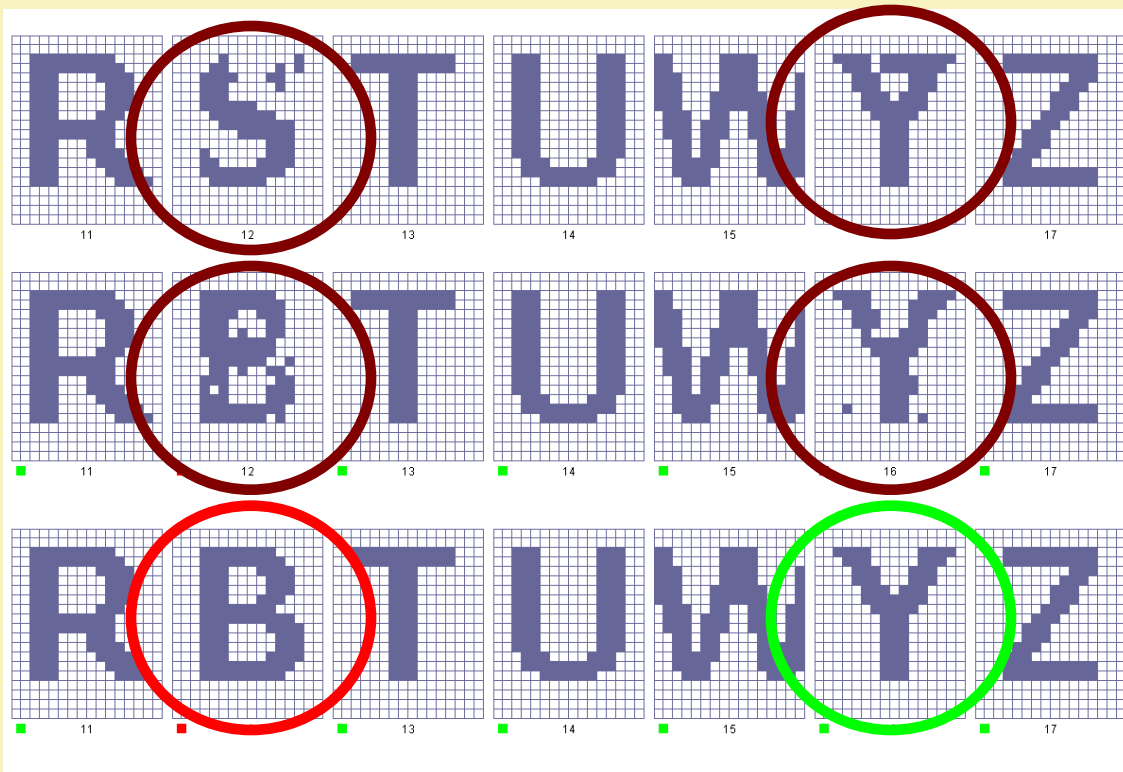
POŁĄCZENIE DWÓCH SIECI

POŁĄCZENIE DWÓCH SIECI

ZASTOSOWANIE POŁĄCZENIA SIECI DO POPRAWY WYNIKÓW ODTWARZANIA

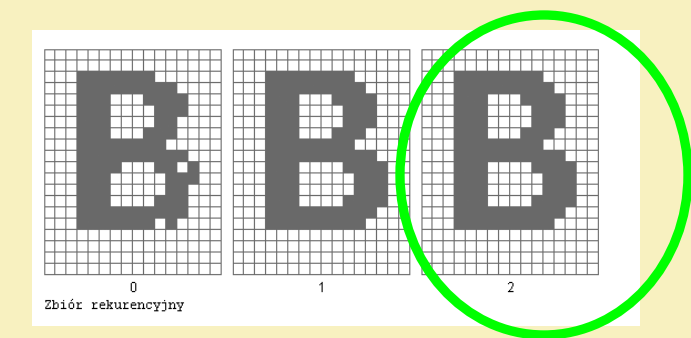
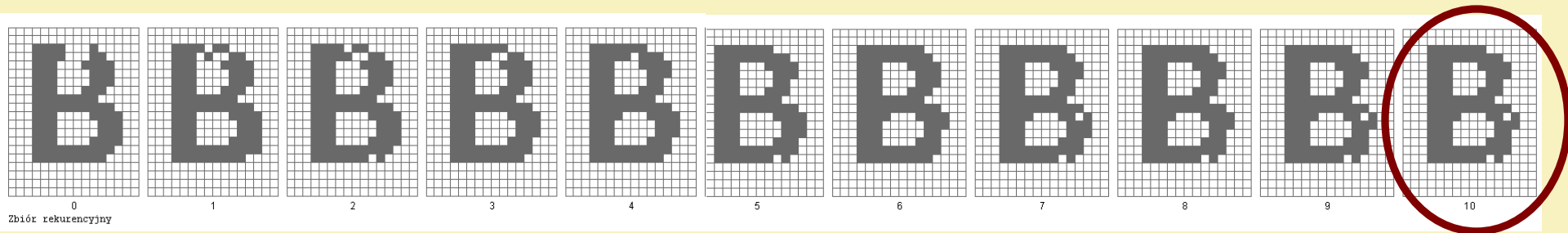
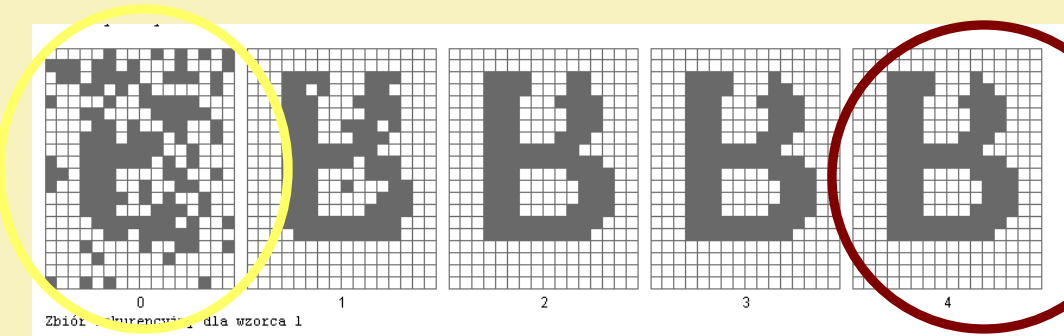

SIEĆ A
2 BŁĘDY

SIEĆ B
2 BŁĘDY

SIEĆ A
1 BŁĄD

PRZYKŁAD EFEKTOWNEGO SUKCESU

SIEĆ A

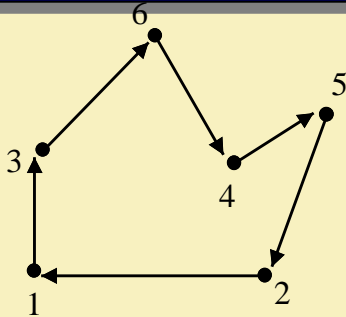
SIEĆ B

WYNIK

LICZBA WZORCÓW	SZUM [%]	ŚREDNIA LICZBA ROZPOZNAŃ PRZEZ SIĘĆ A [%]	OSTATECZNA LICZBA ROZPOZNAŃ [%]
62	10	74	95
52	15	80	96

Optymalizacja

Zagadnienia NP-trudne: jak zastosować sieć Hopfielda?
Przykład: najkrótsza droga pomiędzy N miastami.

	Kolejność					
	1	2	3	4	5	6
M	1	1	0	0	0	0
i	2	0	0	0	0	1
a	3	0	1	0	0	0
s	4	0	0	1	0	0
t	5	0	0	0	1	0
o	6	0	0	1	0	0

Macierz $n_{i\alpha}$
 $i=1,2..N$, nr. miasta
 α - kolejność

Funkcja kosztów: min. droga + 1 w wierszu + 1 w kolumnie

$$E[n] = \frac{1}{2} \sum_{i \neq k} \sum_{\alpha \neq \beta} W_{i\alpha, k\beta} n_{i\alpha} n_{k\beta}$$

Jak dobrać W ?

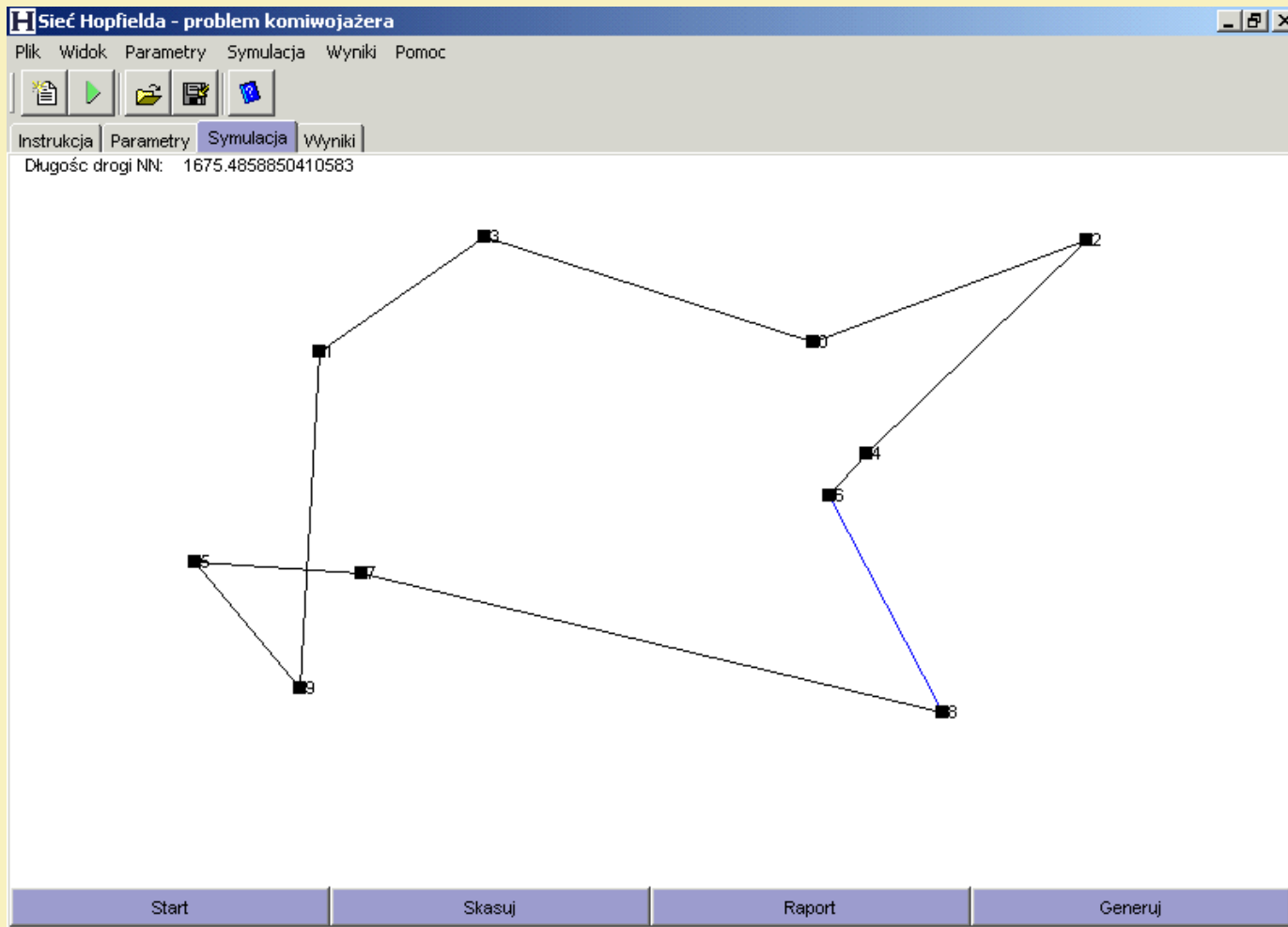
OPIS PROBLEMU TSP (TRAVELLING SALESMAN PROBLEM)

- **Każde dwa miasta są połączone drogą o określonej długości (graf pełny, symetryczny, odległości euklidesowe).**
- **Problem TSP zapisać jako problem optymalizacyjny z ograniczeniami**

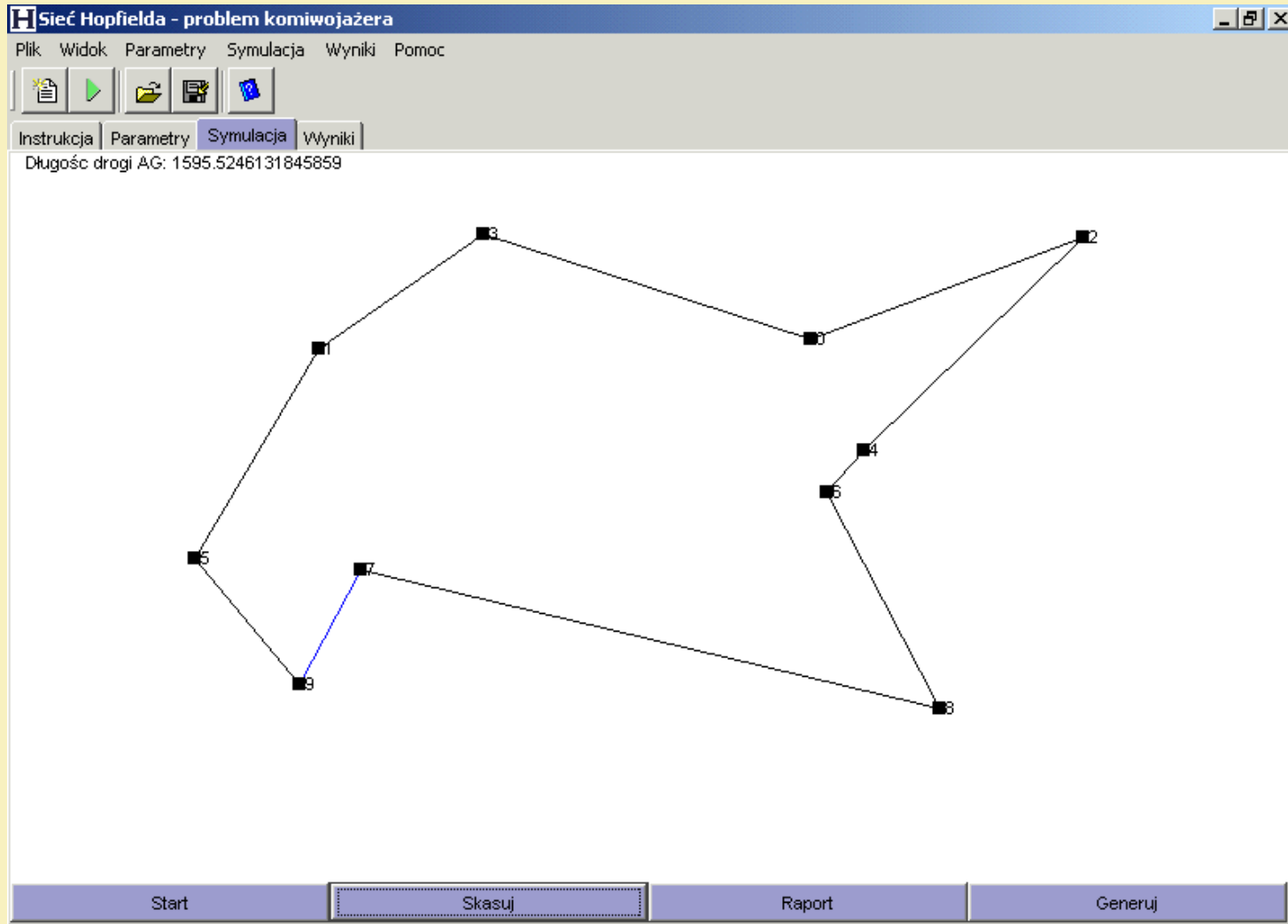
OPIS PROBLEMU TSP

- **Ograniczenia:**
 - trasa zaczyna się i kończy w tym samym mieście;
 - trasa przechodzi dokładnie raz przez każde z pozostałych miast
- Szukana jest najkrótsza droga

Rozwiązanie poprawne, ale nie optymalne

Optymalne rozwiązanie

TSP W SIECI HOPFIELDA

Rodzaje metod:

- **METODA KLASYCZNA**
- **ZMODYFIKOWANA METODA KLASYCZNA**
- **METODA METODA ANSARI I HOU**

TSP W SIECI HOPFIELDA

Postać energii w modelu klasycznym:

$$E = \frac{A}{2} \cdot \sum_x \sum_i \sum_{j \neq i} v_{xi} \cdot v_{xj} + \frac{B}{2} \cdot \sum_i \sum_x \sum_{y \neq x} v_{xi} \cdot v_{yi} +$$
$$+ \frac{C}{2} \cdot \left(\sum_x \sum_i v_{xi} - n - \delta \right)^2 + \frac{D}{2} \cdot \sum_x \sum_{y \neq x} \sum_i d_{xy} \cdot v_{xi} \cdot (v_{y,i+1} + v_{y,i-1})$$

Potencjał wejściowy neuronu i:

$$\frac{du_i}{dt} = -\frac{E}{dv_i} - \frac{u_i}{\tau}$$

Dobór wag

Zagadnienia NP-trudne: jak zastosować sieć Hopfielda?
Przykład: najkrótsza droga pomiędzy N miastami.

$$E[n] = \frac{1}{2} \sum_{i \neq k} \sum_{\alpha} d_{ik} n_{i\alpha} (n_{k\alpha-1} + n_{k\alpha+1})$$

Odległość

$$+ \frac{A}{2} \sum_i \sum_{\alpha \neq \beta} n_{i\alpha} n_{i\beta}$$

+ 1 w wierszu

$$+ \frac{B}{2} \sum_{i \neq k} \sum_{\alpha} n_{i\alpha} n_{k\alpha}$$

+ 1 w kolumnie

$$+ \frac{C}{2} \left(\sum_{i,\alpha} n_{i\alpha} - N \right)^2$$

N miast

$$W_{i\alpha, k\beta} = d_{ik} (1 - \delta_{ik}) (\delta_{\alpha-1, \beta} + \delta_{\alpha+1, \beta}) + A(1 - \delta_{\alpha\beta}) \delta_{ik} + B(1 - \delta_{ik}) \delta_{\alpha\beta} + C$$

WYNIKI DOŚWIADCZEŃ

METODA KLASYCZNA

Konfiguracja parametrów	Liczba rozwiązań poprawnych syntaktycznie [%]			Liczba rozwiązań optymalnych			Błąd w stosunku do rozwiązania optymalnego [%]		
	Z1	Z2	Z3	Z1	Z2	Z3	Z1	Z2	Z3
D = 300	92	88	90	0	0	0	17,2	12,9	11,1
D = 350	79	69	74	0	0	0	15,1	13,4	12,8
D = 400	66	62	69	0	0	0	4,8	2,9	2,1
D = 450	42	45	56	0	0	0	7,1	7,2	7,1
D = 500	30	34	27	0	0	0	10,2	15,4	6,1

WYNIKI DOŚWIADCZEŃ

ZMODYFIKOWANA METODA KLASYCZNA

Konfiguracja parametrów	Liczba rozwiązań poprawnych syntaktycznie [%]			Liczba rozwiązań optymalnych			Błąd w stosunku do rozwiązania optymalnego [%]		
	Z1	Z2	Z3	Z1	Z2	Z3	Z1	Z2	Z3
D = 250	96	98	95	0	0	0	27,2	22,9	21,1
D = 300	86	92	94	0	0	0	24,8	21,9	18,1
D = 350	74	68	72	0	0	0	11,5	12,4	14,2
D = 400	65	59	62	0	0	0	21,4	8,9	12,9
D = 500	25	28	22	0	0	0	25,6	23,6	24,9

WYNIKI DOŚWIADCZEŃ

METODA ANSARI i HOU

Konfiguracja parametrów	Liczba rozwiązań poprawnych syntaktycznie [%]			Liczba rozwiązań optymalnych			Błąd w stosunku do rozwiązania optymalnego [%]		
	Z1	Z2	Z3	Z1	Z2	Z3	Z1	Z2	Z3
D = 400	82	80	81	0	0	0	5,1	2,5	2,5
D = 450	64	62	59	0	0	0	1,2	1,0	3,1
D = 500	62	56	45	0	4	3	1,0	0	0
D = 550	36	36	38	0	4	0	6,1	0	9,1
D = 600	16	27	21	3	0	0	0	7,0	9,2

PARAMETRY ALGORYTMU GENETYCZNEGO

- rozmiar populacji: 20
- liczba chromosomów elitarnych: 1
- prawdopodobieństwo inwersji: 0,1
- prawdopodobieństwo mutacji: 0,1
- maksymalna liczba generacji: 10000
- rozmiar chromosomu: 10

WYNIKI DLA ALGORYTMU GENETYCZNEGO

Czas wykonania algorytmu dla 100 symulacji wynosi przeciętnie 5,6 s (komputer klasy Intel Pentium 4, 2,4 GHz), czyli nieco szybciej niż działanie symulowanej sieci Hopfielda.

**DLA KAŻDEGO ZE ZBIORÓW MIAST
KAŻDA PRÓBA ZAKOŃCZYŁA SIĘ
ZNALEZIENIEM OPTYMALNEJ
DROGI.**

WNIOSKI

- **Rozwiązywanie problemu TSP przy wykorzystaniu sieci Hopfielda jest mało efektywne. Nie istnieją reguły dopasowania parametrów sieci a ich dobór jest czasochłonny.**
- **Dużo lepsze rezultaty daje wykorzystanie algorytmów genetycznych. Przy 100% skuteczności AG (dla 10 miast) wyniki najefektywniejszej sieci Hopfielda nie są zadowalające (ok. 2% optymalnych rozwiązań).**

LITERATURA

Tadeusiewicz Ryszard, *Sieci neuronowe*. W-wa 1993

Żurada J., Barski M., Jędruch W., *Sztuczne sieci neuronowe*. W-wa 1996

Grabska-Chrzastowska J.: *Optymalizacja w sieciach Hopfieldda przy konstrukcji sieci skojarzeniowych*. Materiały konferencyjne IV Krajowej Konferencji MSK'03 - Metody i systemy komputerowe, str. 261 - 266, Kraków 2003.

Klimek M., Grabska-Chrzastowska J., *Porównanie działania sieci Hopfieldda i algorytmów genetycznych dla problemu komiwojażera*.

Automatyka, Półrocznik, tom 8, zeszyt 3, str. 459-467, Zeszyty Naukowe AGH. ISSN 1429-3447. Kraków 2004.